

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 20

2016. GADA 27. OKTOBRĪ

Saturs

Likumi

305.* 403L/12**	Grozījumi likumā “Par grāmatvedību”	3
306. 404L/12	Grozījumi likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu”	5
307. 405L/12	Grozījumi Jūras kodeksā	11
308. 406L/12	Grozījums Invaliditātes likumā	12
309. 407L/12	Par Latvijas Republikas valdības un Ķīnas Tautas Republikas Honkongas īpašā administratīvā reģiona valdības līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem.	13
310. 408L/12	Par Latvijas Republikas valdības un Kipras Republikas valdības konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem	31
311. 409L/12	Nemateriālā kultūras mantojuma likums	47
312. 410L/12	Grozījumi Karatiesu likumā	53
313. 411L/12	Grozījumi Šķirējtiesu likumā	54
314. 412L/12	Grozījumi likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu”	57
315. 413L/12	Par Protokolu par Melnkalnes pievienošanas Ziemeļatlantijas līgumam	58

Paziņojumi

316.	Par deputāta Jāņa Dombrovas ievēlēšanu Saeimas Valsts pārvaldes un pašvaldības komisijā	60
317.	Par deputāta Ritvara Jansona ievēlēšanu Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijā	60
318.	Par deputātes Ineses Laizānes ievēlēšanu Saeimas Ārlietu komisijā	60

* Publikācijas numurs.

** 12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

305. 403L/12 Grozījumi likumā “Par grāmatvedību”

Izdarīt likumā “Par grāmatvedību” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 44./45. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 3., 23. nr.; 1996, 24. nr.; 1999, 15. nr.; 2000, 10. nr.; 2003, 12. nr.; 2004, 6. nr.; 2006, 10. nr.; 2009, 9. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 102., 166. nr.; 2011, 65., 184. nr.; 2013, 87., 194., 250. nr.) šādus grozījumus:

1. 8. pantā:

aizstāt trešās daļas otrajā teikumā vārdu “saņemtie” ar vārdiem “ārējie un iekšējie” un vārdus “kurā dokumentu saņēma uzņēmums” ar vārdiem “kurā attaisnojuma dokuments ir saņemts vai izsniegts”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“Atkāpjoties no šā panta trešajā daļā minētā attiecībā uz pārējo ārējo un iekšējo attaisnojuma dokumentu iegrāmatošanas termiņu, uzņēmumiem, kuri saskaņā ar Mikrouzņēmumu nodokļa likumu ir ieguvuši mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu, individuālajiem komersantiem, individuālajiem uzņēmumiem, zemnieku un zvejnieku saimniecībām, kuru apgrozījums (ieņēmumi) no saimnieciskajiem darījumiem iepriekšējā pārskata gadā nepārsniedz 300 000 *euro*, fiziskajām personām, kas veic saimniecisko darbību, ciktāl tas nav pretrunā ar šīm personām saistošām nodokļus reglamentējošo normatīvo aktu prasībām, ir atļauts pārējos ārējos un iekšējos attaisnojuma dokumentus par uzņēmuma saimnieciskajiem darījumiem iegrāmatot uzņēmuma grāmatvedības reģistros ne vēlāk kā 15 dienu laikā pēc tā ceturkšņa beigām, kurā attiecīgais attaisnojuma dokuments ir saņemts vai izsniegts, un obligāti līdz pārskata gada beigām.”

2. Aizstāt 10. panta otrajā daļā vārdus un skaitli “pārējiem attaisnojuma dokumentiem — 5 gadi” ar vārdiem un skaitļiem “pārējiem attaisnojuma dokumentiem — līdz dienai, kad tie nepieciešami, lai izpildītu šā likuma 2. panta prasības par saimnieciskā darījuma norises izsekojamību, bet ne mazāks kā 5 gadi;”

3. Izteikt 11. panta pirmās daļas ceturto teikumu šādā redakcijā:

“Turpmāk šādu inventarizāciju veic katra pārskata gada beigās, kā arī izbeidzot uzņēmuma darbību vai reorganizējot to vai tad, ja ir pasludināts juridiskās personas vai fiziskās personas — šā likuma subjekta — maksātnespējas process vai ja, pamatojoties uz komersanta lēmumu, ir apturēta vai atjaunota tā darbība.”

4. 13. pantā:

papildināt pirmo daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Uz Maksātnespējas likumā noteikto parādnieka bilanci, kuru sagatavo pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas, attiecas visi tie paši nosacījumi, kuri attiecas uz gada pārskata bilanci. Uzņēmumi, kuriem pasludināts maksātnespējas process, bet attiecībā uz kuriem administrators nav pieņēmis lēmumu par parādnieka saimnieciskās darbības turpināšanu pilnā vai ierobežotā apjomā, sagatavojot parādnieka bilanci, ievēro uz šā likuma 11. panta otrās daļas pamata izdotos normatīvos aktus par uzņēmuma mantas, prasījumu un saistību novērtēšanu grāmatvedībā un atspoguļošanu finanšu pārskatos, ja uzņēmuma vai tā struktūrvienības darbība tiek izbeigta.”

izteikt otrās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Ja normatīvajos aktos nav noteikts citādi, uzņēmumu reorganizējot vai izbeidzot tā darbību (arī maksātspējas procesa gadījumā, kad darbība tiek izbeigta), sagatavo uzņēmuma darbības slēguma finanšu pārskatu (turpmāk — slēguma finanšu pārskats).”;

papildināt otro daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Ja uzņēmumam ir pasludināts maksātspējas process, bet attiecībā uz to administrators nav pieņēmis lēmumu par parādnieka saimnieciskās darbības turpināšanu pilnā vai ierobežotā apjomā, tiek sagatavots slēguma finanšu pārskats, kas sastāv tikai no bilances un peļņas vai zaudējumu aprēķina. Sagatavojot bilanci, ievēro uz šā likuma 11. panta otrās daļas pamata izdotos normatīvos aktus par uzņēmuma mantas, prasījumu un saistību novērtēšanu grāmatvedībā un atspoguļošanu finanšu pārskatos, ja uzņēmuma vai tā struktūrvienības darbība tiek izbeigta.”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “Gada pārskatu likumā” ar vārdiem “Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumā”;

papildināt ceturto daļu ar 5. punktu šādā redakcijā:

“5) uzņēmumiem, kuriem pasludināts maksātspējas process, bet attiecībā uz kuriem administrators nav pieņēmis lēmumu par parādnieka saimnieciskās darbības turpināšanu pilnā vai ierobežotā apjomā. Šādi uzņēmumi, kamēr turpinās uzņēmuma maksātspējas process, par katru pārskata gadu sagatavo bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu.”

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 22. septembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 11. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 11.10.2016., Nr. 197.

306. 404L/12 Grozījumi likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu”

Izdarīt likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 22. nr.; 1998, 15. nr.; 1999, 24. nr.; 2001, 15., 17. nr.; 2002, 14. nr.; 2003, 9. nr.; 2004, 5. nr.; 2005, 8., 24. nr.; 2006, 14. nr.; 2007, 3., 12., 24. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 3., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 199., 200. nr.; 2010, 94., 131., 205. nr.; 2011, 117., 202. nr.; 2013, 6., 232. nr.; 2014, 63., 257. nr.; 2015, 60., 248. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā, izņemot 5. panta pirmo daļu, 6. panta ceturtās daļas 9. punktu un pārejas noteikumus, vārdu “invalids” (attiecīgā skaitlī un locījumā) ar vārdiem “persona ar invaliditāti” (attiecīgā skaitlī un locījumā).

2. Papildināt 1. panta 2. punktu ar “o” apakšpunktu šādā redakcijā:

“o) persona, kurai pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanās ir vienošanās par darbinieka profesionālās darbības ierobežojumu (konkurences ierobežojums);”

3. Aizstāt 5. panta pirmajā daļā vārdus “invalidi, kuri nav reģistrēti kā darba ņēmēji vai nav obligāti sociāli apdrošināti” ar vārdiem “personas ar invaliditāti, kuras nav reģistrētas kā darba ņēmēji vai nav obligāti sociāli apdrošinātas”.

4. 6. pantā:

izteikt otrās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Darba ņēmēji, kuriem ir piešķirta izdienas pensija vai kuri ir personas ar invaliditāti — valsts speciālo pensiju saņēmējas —, ir pakļauti pensiju apdrošināšanai, invaliditātes apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai, vecāku apdrošināšanai un darba negadījumu apdrošināšanai.”;

papildināt pantu ar 2.³ daļu šādā redakcijā:

“(2³) Kapitālsabiedrības valdes loceklis, kurš atbilst darba ņēmēja statusam saskaņā ar šā likuma 1. panta 2. punkta “m” apakšpunkta nosacījumiem, ir pakļauts pensiju apdrošināšanai un invaliditātes apdrošināšanai, bet kapitālsabiedrības valdes loceklis, kurš atbilst darba ņēmēja statusam saskaņā ar šā likuma 1. panta 2. punkta “m” apakšpunkta nosacījumiem un ir sasniedzis vecumu, kas dod tiesības saņemt valsts vecuma pensiju, vai kuram ir piešķirta valsts vecuma pensija (tai skaitā priekšlaicīgi), ir pakļauts pensiju apdrošināšanai.”;

izslēgt 3.¹ daļu;

izteikt ceturtās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

“4) personas ar invaliditāti, kuras nav reģistrētas kā darba ņēmēji vai nav obligāti sociāli apdrošinātas kā pašnodarbinātie;”;

aizstāt septītajā, vienpadsmitajā un trīspadsmitajā daļā skaitļus un vārdus “I vai II grupas invalids” (attiecīgā skaitlī un locījumā) ar vārdiem un skaitļiem “persona ar I vai II grupas invaliditāti” (attiecīgā skaitlī un locījumā);

papildināt pantu ar divdesmito un divdesmit pirmo daļu šādā redakcijā:

“(20) Persona, kurai pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanās ir vienošanās par darbinieka profesionālās darbības ierobežojumu (konkurences ierobežojums), ir sociāli apdrošināma visā vienošanās darbības periodā atbilstoši šā panta pirmajai vai otrajai daļai.

(21) Ārvalstnieks, uz kuru neattiecas regula vai starpvalstu līgums sociālās drošības jomā un kurš tiek nodarbināts Eiropas Komisijas finansēta projekta ietvaros, nav pakļauts obligātajai sociālajai apdrošināšanai minētā projekta ietvaros.”

5. 13. pantā:

izslēgt otrajā daļā vārdus “pēc darba devēja reģistrācijas vietas”;

izslēgt ceturtajā daļā vārdus “pēc savas dzīvesvietas adreses”.

6. 14. panta otrajā daļā:

izslēgt pirmajā teikumā vārdus “(vai ieņēmumi fiksētā iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājiem)”;

izslēgt otro teikumu.

7. Izteikt 18. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Obligāto iemaksu likmi obligāti sociāli apdrošināmajām personām un tās sadalījumu pa sociālās apdrošināšanas veidiem nosaka Ministru kabinets.”

8. Papildināt 19. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra anulē personai no valsts pamatbudžeta un speciālajiem budžetiem reģistrētās obligātās iemaksas par tiem periodiem, par kuriem ir informācija par personas apdrošināšanu vai nodarbinātību citā dalībvalstī vai valstī, ar kuru Latvijai ir līgums sociālās drošības jomā. Pēc obligāto iemaksu anulēšanas Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra mēneša laikā pārskata personai piešķirto valsts pensiju. Valsts pensiju pārrēķina ar nākamā mēneša pirmo datumu pēc mēneša, kurā iemaksas anulētas.”

9. Papildināt 20.¹ pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Pašnodarbinātajam ir tiesības mēneša laikā pēc dienas, kas tam noteikta obligāto iemaksu veikšanai, vienu reizi precizēt obligāto iemaksu objektu un obligātās iemaksas par pārskata ceturksni.”

10. 21.¹ pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra informē sociāli apdrošināto personu par pārmaksātajām iemaksām. Kārtību, kādā sociāli apdrošinātā persona tiek informēta, nosaka Ministru kabinets.”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Pārmaksātās iemaksas, kuru apmērs nesasniedz 35 procentus no valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta, tiek uzkrātas un atmaksātas pēc tā kalendāra gada beigām, kurā tās sasniedz vai pārsniedz 35 procentus no valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta.”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra, aprēķinot personas pārmaksātās iemaksas par kalendāra gadu, ir tiesīga norakstīt pēc noapaļošanas radušos iemaksu starpību ne vairāk kā vienu *euro* vienai sociāli apdrošinātajai personai.”

11. Papildināt likumu ar 21.³ un 21.⁴ pantu šādā redakcijā:

“21.³ pants. Obligāto iemaksu pārņemšana no citas dalībvalsts saskaņā ar regulu

(1) Pamatojoties uz personas iesniegumu un sadarbojoties ar citas dalībvalsts kompetento

iestādi, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra veic obligāto iemaksu pārvešanu no citas dalībvalsts un informē par to Valsts ieņēmumu dienestu.

(2) Obligātās iemaksas pārnes tikai par pagājušo periodu, par kuru Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra ir vienojusies ar citas dalībvalsts kompetento iestādi un kurš nav ilgāks par to, kāds norādīts lēmumā par piemērojamo tiesību aktu noteikšanu (A1 sertifikātā).

(3) Obligātās iemaksas, kas veiktas citā dalībvalstī, tiek ieskaitītas valsts sociālās apdrošināšanas speciālajā budžetā bez nokavējuma naudas.

(4) Pārnestās obligātās iemaksas netiek precizētas.

(5) Pārnestās obligātās iemaksas un obligāto iemaksu objektu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra aprēķina un reģistrē proporcionāli, ņemot vērā personai kā darba ņēmējam vai pašnodarbinātajam piemēroto obligāto iemaksu likmi attiecīgajā periodā Latvijā. Ja par kalendāra gadu aprēķinātais obligāto iemaksu objekts pārsniedz obligāto iemaksu objekta maksimālo apmēru, personai tiek reģistrēts maksimālais obligāto iemaksu objekts. Pārmaksātās pārnestās obligātās iemaksas netiek atmaksātas.

(6) Obligāto iemaksu pārvešana nemaina personai piešķirtā apdrošināšanas pakalpojuma apmēru, izņemot vecuma pensijas apmēru. Pēc obligāto iemaksu reģistrēšanas Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra mēneša laikā pārskata personai piešķirto vecuma pensiju. Vecuma pensiju pārreķina ar nākamā mēneša pirmo datumu pēc mēneša, kurā iemaksas reģistrētas.

(7) Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra 10 darbdienu laikā pēc pārnesto obligāto iemaksu reģistrēšanas nodrošina to reģistrēšanu arī valsts fondēto pensiju shēmas dalībnieku kontos. Obligātās iemaksas valsts fondēto pensiju shēmas dalībnieku kontos tiek reģistrētas, ņemot vērā attiecīgā perioda iemaksu likmi valsts fondēto pensiju shēmā.

21.⁴ pants. Obligāto iemaksu nodošana citai dalībvalstij saskaņā ar regulu

(1) Pēc citas dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra nodod citai dalībvalstij faktiski veiktās obligātās iemaksas par periodu, kas norādīts lēmumā par piemērojamo tiesību aktu noteikšanu (A1 sertifikātā), un informē Valsts ieņēmumu dienestu par personu, par kuru obligātās iemaksas tiek nodotas, un periodu, par kuru obligātās iemaksas aprēķinātas.

(2) Valsts ieņēmumu dienests pēc šā panta pirmajā daļā minēto ziņu saņemšanas no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras anulē darba devēja ziņojumā iekļauto informāciju.

(3) Obligātās iemaksas nodod no katra valsts sociālās apdrošināšanas speciālā budžeta izdevumiem atbilstoši katra speciālā budžeta īpatsvaram saskaņā ar likumu par valsts budžetu attiecīgajam gadam.

(4) Obligātās iemaksas, kas veiktas par mēnešiem, kuri ir ņemti vērā sociālās apdrošināšanas pakalpojuma aprēķinā, netiek nodotas.

(5) Pēc obligāto iemaksu nodošanas Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra pārskata personas tiesības uz piešķirto sociālās apdrošināšanas pakalpojumu vai pakalpojuma apmēru. Ja persona zaudē tiesības uz sociālās apdrošināšanas pakalpojumu vai mainās pakalpojuma apmērs, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra ar nākamā mēneša pirmo datumu pēc mēneša, kurā iemaksas nodotas, pārtrauc sociālās apdrošināšanas pakalpojuma izmaksu vai pārskata pakalpojuma apmēru.

(6) Ja periodā, par kuru obligātās iemaksas nododamas, persona ir valsts fondēto pensiju shēmas dalībnieks, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas dod valsts fondēto pensiju shēmas līdzekļu pārvaldītājam uzdevumu pārskaitīt personas uzkrāto fondēto pensijas kapitālu valsts pensiju speciālajā budžetā. Ja valsts fondēto pensiju shēmas dalībnieks pēc iemaksu nodošanas vairs nav sociāli apdrošinātā persona (nav pakļauts valsts pensiju apdrošināšanai), Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra nodrošina valsts fondēto pensiju shēmas dalībnieka konta slēgšanu.”

12. Papildināt likumu ar 24.¹ pantu šādā redakcijā:

“24.¹ pants. Sociālās apdrošināšanas informācijas sistēma

Sociālās apdrošināšanas informācijas sistēma (SAIS) ir valsts informācijas sistēma, kurā iekļauj normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā no valsts un pašvaldību iestādēm, fiziskajām un juridiskajām personām saņemto informāciju, tai skaitā personu datus, lai nodrošinātu sociāli apdrošināto personu uzskaiti, sociālās apdrošināšanas pakalpojumu, valsts pabalstu un izdienas pensiju piešķiršanu un izmaksu, valsts budžeta līdzekļu izlietošanas kontroli, kā arī citu Aģentūras funkciju kvalitatīvu izpildi. Sistēmas pārzinis ir Aģentūra.”

13. Izteikt 27.¹ un 28. pantu šādā redakcijā:

“27.¹ pants. Sociālās apdrošināšanas pakalpojumu, valsts sociālo pabalstu un izdienas pensiju pārmaksu atgūšana

(1) Aģentūra atgūst sociālās apdrošināšanas pakalpojumu, valsts sociālo pabalstu un izdienas pensiju pārmaksātās summas ne vairāk kā par triju gadu periodu, skaitot no pārmaksas konstatēšanas dienas, bet lietās, kurās pārmaksas konstatēšanai nepieciešama informācija no kompetentās ārvalstu iestādes, — ne vairāk kā par triju gadu periodu sešu gadu periodā no pārmaksas konstatēšanas dienas. Aģentūra uzsāk piespiedu izpildes darbības par personai piešķirtā sociālās apdrošināšanas pakalpojuma, valsts sociālā pabalsta vai izdienas pensijas pārmaksas atgūšanu viena gada laikā pēc labprātīgas izpildes termiņa beigām Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā, piemērojot Civilprocesa likumā noteiktos noilguma termiņus un noilguma pārtraukšanas nosacījumus.

(2) Ja personai ir piešķirts sociālās apdrošināšanas pakalpojums, valsts sociālais pabalsts vai izdienas pensija, Aģentūra veic ieturējumus sociālās apdrošināšanas pakalpojuma, valsts sociālā pabalsta vai izdienas pensijas pārmaksas atgūšanai 10 procentu apmērā no katra piešķirtā sociālās apdrošināšanas pakalpojuma, valsts sociālā pabalsta vai izdienas pensijas. Ieturējumus neveic no bērna piedzimšanas pabalsta, vienreizējā pabalsta pārdzīvojušajam laulātajam, apbedīšanas pabalsta un papildu izdevumu kompensācijas sakarā ar nelaiemes gadījumu darbā vai arodslimību.

(3) Valsts ieņēmumu dienests Ministru kabineta noteiktajā kārtībā atmaksā Aģentūrai no pārmaksātā pakalpojuma ieturēto iedzīvotāju ienākuma nodokli, pamatojoties uz Aģentūras pieprasījumu par valsts budžeta ieņēmumos iemaksātās nodokļa summas atmaksu. Ja persona iedzīvotāju ienākuma nodokli jau ir atguvusi, iesniedzot iedzīvotāju ienākuma nodokļa deklarāciju, personai ir pienākums atmaksāt speciālajā budžetā no pakalpojuma ieturēto iedzīvotāju ienākuma nodokli.

(4) Ja personai nav piešķirts sociālās apdrošināšanas pakalpojums, valsts sociālais pabalsts vai izdienas pensija vai minēto pakalpojumu izmaksa ir pārtraukta, administratīvo aktu nodod izpildei tiesu izpildītājam piespiedu piedziņai, pamatojoties uz Aģentūras amatpersonas izpildrīkojumu, Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā un termiņā. Administratīvo aktu, pamatojoties uz Aģentūras amatpersonas izpildrīkojumu, Aģentūra nodod izpildei tiesu izpildītājam piespiedu piedziņai arī tādā gadījumā, kad persona turpina saņemt pakalpojumu un pārmaksas konstatēšanas dienā pārmaksas summa piecas reizes pārsniedz sociālās apdrošināšanas pakalpojuma, valsts sociālā pabalsta vai izdienas pensijas apmēru mēnesī.

(5) Ja laikā, kad Aģentūra veic ieturējumus sakarā ar sociālās apdrošināšanas pakalpojuma, valsts sociālā pabalsta vai izdienas pensijas pārmaksu, tiek saņemts tiesu izpildītāja rīkojums par parāda piedziņu no minētajiem pakalpojumiem, Aģentūra parāda piedziņu citu piedzinēju labā veic pēc sociālās apdrošināšanas pakalpojuma, valsts sociālā pabalsta vai izdienas pensijas pārmaksas ieturēšanas.

(6) Ja saistībā ar personas nāvi ir radusies sociālās apdrošināšanas pakalpojuma, valsts sociālā pabalsta vai izdienas pensijas pārmaksa, kredītiestāde vai valsts akciju sabiedrība “Latvijas Pasts” pēc Aģentūras rakstveida pieprasījuma to atmaksā Aģentūrai, pārskaitot attiecīgo summu no personas konta uz Aģentūras pieprasījumā norādīto kontu un atskaitot kredītiestādes vai valsts akciju sabiedrības “Latvijas Pasts” komisijas maksu par pārskaitījuma veikšanu. Pārmaksu atmaksā

apmērā, kas nepārsniedz mirušās personas kredītiestādes vai pasta norēķinu sistēmas (PNS) kontā pieejamos naudas līdzekļus.

(7) Ja Aģentūra piešķir sociālās apdrošināšanas pakalpojumu, valsts sociālo pabalstu vai izdienas pensiju par periodu, kurā jau ir izmaksāts kāds no šiem pakalpojumiem, un normatīvie akti neparedz minēto pakalpojumu vienlaicīgu saņemšanu, piešķirtā pakalpojuma izmaksas summu samazina par iepriekš izmaksātā (piešķirtā) pakalpojuma summu. Šajā gadījumā personai izmaksājamā pakalpojuma apmērs pirmajā mēnesī nedrīkst būt mazāks par piešķirtā pakalpojuma mēneša summu.

(8) Ja Aģentūra līdz personas nāves dienai neizmaksāto sociālās apdrošināšanas pakalpojumu, valsts sociālo pabalstu vai izdienas pensiju izmaksā laulātajam, pirmās vai otrās pakāpes radniekiem vai likumos noteiktajos gadījumos uz mantojuma apliecības vai tiesas nolēmuma pamata citai personai, izmaksājamo summu samazina par minēto pakalpojumu pārmaksas apmēru.

(9) Ja par laiku, kad persona saņēma sociālās apdrošināšanas pakalpojumu, valsts sociālo pabalstu vai izdienas pensiju, darba devējs, pamatojoties uz tiesas spriedumu, izmaksā personai atlīdzību par darba piespiedu kavējumu vai citu no darba tiesiskajām attiecībām izrietošu maksājumu un normatīvie akti neparedz minēto pakalpojumu un no darba devēja gūto ienākumu vienlaicīgu saņemšanu, personai ir pienākums atmaksāt Aģentūras piešķirtā pakalpojuma summu. Šajā gadījumā nepiemēro šā panta pirmās daļas noteikumus par pārmaksu periodu un atgūšanas termiņiem.

(10) Atgūtās sociālās apdrošināšanas pakalpojumu, valsts sociālo pabalstu un izdienas pensiju pārmaksas ieskaita attiecīgajā speciālajā budžetā vai valsts pamatbudžetā, no kura finansēts pārmaksātais sociālās apdrošināšanas pakalpojums, valsts sociālais pabalsts vai izdienas pensija.

28. pants. Tiesības norakstīt sociālās apdrošināšanas pakalpojumu, valsts sociālo pabalstu un izdienas pensiju pārmaksu summas

Aģentūra noraksta un izslēdz no bilances tās uzskaitē esošās pārmaksu summas, kuras radušās sociālās apdrošināšanas pakalpojumu, valsts sociālo pabalstu un izdienas pensiju saņēmēju vainas dēļ un kuru piedziņa nav iespējama, jo administratīvā akta izpildei iestājies noilgums vai parādnieks ir miris un parāda summa nepārsniedz 35 procentus no valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta, vai ja personai nav deklarētās dzīvesvietas vai dzīvesvieta ir ārpus Latvijas un pēc administratīvā akta spēkā stāšanās pagājuši vairāk nekā seši gadi. Ja persona ir mirusi, pārmaksas, kas pārsniedz divas Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, Aģentūra piedzen normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.”

14. Papildināt likumu ar 28.¹ pantu šādā redakcijā:

“28.¹ pants. Kļūdainas informācijas labošana darba devēju ziņojumos

Aģentūra atbilstoši tās rīcībā esošajai informācijai precīzē un reģistrē darba devēja ziņojumā kļūdaini norādīto informāciju par obligātajām iemaksām un obligāto iemaksu objektu, ja darba devējs triju gadu laikā nav novērsis kļūdas savā ziņojumā.”

15. Papildināt pārejas noteikumus ar 57., 58., 59., 60. un 61. punktu šādā redakcijā:

“57. Šā likuma 6. panta 2.³ daļa, grozījums šā likuma 14. panta otrajā daļā par otrā teikuma izslēgšanu, grozījums par šā likuma 18. panta otrās daļas izteikšanu jaunā redakcijā un 20.¹ panta sestā daļa stājas spēkā 2017. gada 1. janvārī.

58. Šā likuma 21.¹ panta 1.¹ daļa, grozījums par šā likuma 21.¹ panta trešās daļas izteikšanu jaunā redakcijā un 27.¹ panta trešā daļa stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

59. Atbilstoši šā likuma 21.¹ panta piektajai daļai Aģentūra noraksta arī pēc noapaļošanas radušos obligāto iemaksu starpību par iepriekšējo periodu no iemaksu starpības rašanās dienas līdz 2015. gada 31. decembrim, bet ne vairāk kā vienu euro par vienu kalendāra gadu vienai sociāli apdrošinātajai personai.

60. Sākot no 2018. gada 1. janvāra, Aģentūra triju gadu laikā informē Valsts ieņēmumu dienestu par darba devēja un sociāli apdrošinātās personas pārmaksātajām iemaksām, kuras uzkrātas par periodu līdz 2016. gada 31. decembrim un kuru apmērs sasniedz vai pārsniedz 35 procentus no valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta, un pārmaksas atmaksā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

61. Darba devējs, kurš uzsācis atlīdzības par konkurences ierobežojumu izmaksu bijušajam darbiniekam (darba ņēmējam) līdz 2016. gada 31. decembrim un turpina tās izmaksu pēc 2017. gada 1. janvāra, atlīdzības izmaksas periodā nesniedz ziņas par darba ņēmēja statusa iegūšanu un ziņojumos par obligātajām iemaksām atlīdzību par konkurences ierobežojumu norāda periodā, kad persona bija darba ņēmēja statusā.”

16. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 5. un 6. punktu šādā redakcijā:

- “5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra direktīvas 2014/36/ES par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem nodarbinātības kā sezonas darbiniekiem nolūkā;
- 6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija direktīvas 2014/66/ES par ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem trešo valstu valstspiederīgajiem saistībā ar pārceļšanu uzņēmuma ietvaros.”

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 22. septembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 11. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 11.10.2016., Nr. 197.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

307. 405L/12 Grozījumi Jūras kodeksā

Izdarīt Jūras kodeksā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2003, 14. nr.; 2006, 2. nr.; 2007, 9. nr.; 2008, 13. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 174. nr.; 2011, 204. nr.; 2013, 13., 193. nr.; 2014, 108. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “laikrakstā “Latvijas Vēstnesis”” ar vārdiem “oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis””.

2. Izslēgt 8. panta trešajā daļā vārdus “kā arī noteikumus par visu kuģošanas līdzekļu satiksmi iekšējos ūdeņos”.

3. Izslēgt 10. panta pirmās daļas otrajā teikumā vārdus “nosaka reģistrācijas valsts nodevas apmēru un tās iekasēšanas kārtību”.

4. Izslēgt 303. panta piekto daļu.

5. Izteikt 308. pantu šādā redakcijā:

“308. pants. Izdevumu atlīdzināšana

(1) Ja kuģa īpašnieks nepilda šā kodeksa 303. pantā minētos repatriācijas pienākumus, Ārlietu ministrija veic jūrnieka repatriāciju un šā kodeksa 303. panta trešajā daļā minētie izdevumi tiek segti no valsts budžeta.

(2) Ja jūrnieks repatriēts no Latvijas karoga kuģa, jūrnieka repatriācijai izlietos valsts budžeta līdzekļus kuģa īpašnieks atmaksā valsts pamatbudžetā.

(3) Ja jūrnieks repatriēts no ārvalsts karoga kuģa, Ārlietu ministrija atbilstoši MLC konvencijai diplomātiskā ceļā pieprasa jūrnieka repatriācijai izlietos līdzekļus no tās valsts, no kuras karoga kuģa jūrnieks ticis repatriēts.

(4) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā veicama jūrnieka repatriācija, ja to neveic kuģa īpašnieks, kā arī kārtību, kādā tiek pieprasīti, segti un atmaksāti ar repatriāciju saistītie izdevumi.”

6. Papildināt pārejas noteikumus ar 18. punktu šādā redakcijā:

“18. Ministru kabinets līdz 2016. gada 30. oktobrim izdod šā kodeksa 308. panta ceturtajā daļā minētos noteikumus.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 22. septembrī.

Valsts prezidents **R. Vējonis**

Rīgā 2016. gada 11. oktobrī

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

308. 406L/12 Grozījums Invaliditātes likumā

Izdarīt Invaliditātes likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 91., 205. nr.; 2011, 117. nr.; 2012, 157., 192. nr.; 2016, 108. nr.) šādu grozījumu:

Papildināt pārejas noteikumus ar 5. punktu šādā redakcijā:

“5. Līdz 2018. gada 31. decembrim Valsts komisijai ir tiesības pagarināt šā likuma 8. panta otrās daļas kārtībā iepriekš izdotā administratīvā akta darbības termiņu uz laiku līdz sešiem mēnešiem, bet ne ilgāk kā līdz jauna administratīvā akta izdošanai konkrētās personas lietā.”

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 13. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 14. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 14.10.2016., Nr. 200.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

309. 407L/12 Par Latvijas Republikas valdības un Ķīnas Tautas Republikas Honkongas īpašā administratīvā reģiona valdības līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem

1. pants. 2016. gada 13. aprīlī Rīgā parakstītais Latvijas Republikas valdības un Ķīnas Tautas Republikas Honkongas īpašā administratīvā reģiona valdības līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem (turpmāk — Līgums) un tā 2016. gada 13. aprīlī Rīgā parakstītais protokols (turpmāk — Protokols) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Līgumā un Protokolā paredzēto saistību izpildi koordinē Finanšu ministrija.

3. pants. Līgums un Protokols stājas spēkā Līguma 27. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Līgums un Protokols latviešu un angļu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 6. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 18. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.10.2016., Nr. 202.

LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS UN ĶĪNAS TAUTAS REPUBLIKAS
HONKONGAS ĪPAŠĀ ADMINISTRATĪVĀ REĢIONA
VALDĪBAS LĪGUMS PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS UN NODOKĻU
NEMAKSĀŠANAS NOVĒRŠANU ATTIECĪBĀ UZ IENĀKUMA NODOKĻIEM

Latvijas Republikas valdība un Ķīnas Tautas Republikas Honkongas īpašā administratīvā reģiona valdība,

apliecinādamas vēlēšanos noslēgt Līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem,

ir vienojušās par turpmāko.

1. pants

Personas, uz kurām attiecas līgums

Šis Līgums attiecas uz personām, kuras ir vienas vai abu Līgumslēdzēju Pušu rezidenti.

2. pants

Nodokļi, uz ko attiecas līgums

1. Šis Līgums attiecas uz ienākuma nodokļiem, ko uzliek Līgumslēdzējas Puses vai tās pašvaldību labā, neatkarīgi no šo nodokļu iekasēšanas veida.

2. Par ienākuma nodokļiem uzskatāmi visi nodokļi, ko uzliek kopējam ienākumam vai ienākuma daļai, tajā skaitā nodokļi, ko uzliek kapitāla pieaugumam no kustamā vai nekustamā īpašuma atsavināšanas, kā arī nodokļi, ko uzliek kapitāla vērtības pieaugumam.

3. Esošie nodokļi, uz ko attiecas Līgums, konkrēti ir:

a) Honkongas īpašā administratīvā reģiona gadījumā:

(i) peļņas nodoklis;

(ii) darba samaksas nodoklis;

(iii) nekustamā īpašuma nodoklis;

neatkarīgi no tā, vai tie tiek uzlikti, nosakot tos konkrētai personai;

b) Latvijas Republikas gadījumā:

(i) uzņēmumu ienākuma nodoklis;

(ii) iedzīvotāju ienākuma nodoklis.

4. Līgums attiecas arī uz jebkuriem identiskiem vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem, kas, papildinot vai aizstājot esošos nodokļus, tiek ieviesti pēc Līguma parakstīšanas datuma, kā arī uz jebkuriem citiem nodokļiem, kas atbilst šī panta 1. un 2. daļai, ko Līgumslēdzējas Puses varētu ieviest nākotnē. Līgumslēdzēju Pušu kompetentās iestādes savstarpēji informē viena otru par jebkuriem būtiskiem grozījumiem, kas veikti Pušu nodokļu normatīvajos aktos.

5. Atkarībā no konteksta, esošie nodokļi un nodokļi, ko uzliek pēc Līguma parakstīšanas, nozīmē “Latvijas nodokļus” vai “Ķīnas Tautas Republikas Honkongas īpašā administratīvā reģiona nodokļus”.

3. pants

Vispārīgās definīcijas

1. Ja no konteksta nav izsecināms citādi, tad šajā Līgumā:

a) (i) termins “Honkongas īpašais administratīvais reģions” nozīmē jebkuru vietu, kur tiek piemēroti Ķīnas Tautas Republikas Honkongas īpašā administratīvā reģiona nodokļu likumi;

(ii) termins “Latvija” nozīmē Latvijas Republiku, un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas apzīmē Latvijas Republikas teritoriju un jebkuru citu Latvijas Republikas teritoriālajiem ūdeņiem piegulošu teritoriju, kurā, saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem un starptautiskajām tiesībām, var tikt īstenotas Latvijas tiesības uz jūras un zemes dzīlēm un tur esošajiem dabas resursiem;

b) termins “uzņēmējdarbība” ietver profesionālu pakalpojumu sniegšanu un cita veida neatkarīgu darbību veikšanu;

c) termins “sabiedrība” nozīmē jebkuru korporatīvu apvienību vai jebkuru vienību, kas nodokļu uzlikšanas nolūkā tiek uzskatīta par korporatīvu apvienību;

d) termins “kompetentā iestāde” nozīmē:

(i) Honkongas īpašā administratīvā reģiona gadījumā, Iekšzemes ienākumu iestādes vadītāju vai tā pilnvarotu pārstāvi; un

- (ii) Latvijas gadījumā, Finanšu ministriju vai tās pilnvaroto pārstāvi;
  - e) termins “Līgumslēdzēja Puse” vai “Puse” atkarībā no konteksta nozīmē Latviju vai Honkongas īpašo administratīvo reģionu;
  - f) termins “uzņēmums” attiecas uz jebkāda veida uzņēmējdarbības veikšanu;
  - g) termins “Līgumslēdzējas Puses uzņēmums” un “otras Līgumslēdzējas Puses uzņēmums” attiecīgi nozīmē uzņēmumu, ko vada Līgumslēdzējas Puses rezidents, un uzņēmumu, ko vada otras Līgumslēdzējas Puses rezidents;
  - h) termins “starptautiskā satiksme” nozīmē jebkurus pārvadājumus ar kuģi vai gaisa kuģi, ko veic Līgumslēdzējas Puses uzņēmums, izņemot gadījumus, kad kuģis vai gaisa kuģis pārvietojas vienīgi otras Līgumslēdzējas Puses iekšienē;
  - i) termins “valsts piederīgais” attiecībā uz Latviju nozīmē:
    - (i) ikvienu fizisku personu, kurai ir Latvijas piederība; un
    - (ii) ikvienu juridisku personu, personālsabiedrību vai apvienību, kuras statuss kā tāds izriet no spēkā esošajiem Latvijas normatīvajiem aktiem;
  - j) termins “persona” nozīmē fizisko personu, sabiedrību un jebkuru citu personu apvienību;
  - k) termins “nodoklis” atkarībā no konteksta nozīmē Latvijas nodokļus vai Honkongas īpašā administratīvā reģiona nodokļus.
2. Šajā Līgumā termins “Latvijas nodokļi” un “Honkongas īpašā administratīvā reģiona nodokļi” neietver jebkāda veida soda naudas vai procentus, kas aprēķināti saskaņā ar abu Līgumslēdzēju Pušu tiesību aktiem attiecībā uz šī Līguma 2. pantā norādītajiem nodokļiem.
3. Līgumslēdzējām Pusēm jebkurā laikā piemērojot šo Līgumu, visiem tajā nedefinētajiem terminiem ir tāda nozīme, kāda tiem tajā laikā ir attiecīgās Puses normatīvajos aktos attiecībā uz nodokļiem, uz ko attiecas Līgums, ja vien no konteksta nav izsecināms citādi, turklāt šīs Puses attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos paredzētā nozīme prevalē pār citos šīs Puses normatīvajos aktos paredzēto nozīmi.

4. pants

Rezidents

1. Šajā Līgumā termins “Līgumslēdzējas Puses rezidents” nozīmē:
- a) Honkongas īpašā administratīvā reģiona gadījumā:
    - (i) jebkuru fizisku personu, kura pastāvīgi uzturas Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā;
    - (ii) jebkuru fizisku personu, kura Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā uzturas vairāk kā 180 dienas taksācijas gadā vai vairāk kā 300 dienas divos secīgos taksācijas gados, no kuriem viens ir taksācijas gads, par kuru tiek veikts aprēķins;
    - (iii) sabiedrību, kas nodibināta Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā vai, ja nodibināta ārpus Honkongas īpašā administratīvā reģiona, tā tiek vadīta vai uzraudzīta Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā;
    - (iv) jebkuru citu personu, kas nodibināta saskaņā ar Honkongas īpašā administratīvā reģiona normatīvajiem aktiem vai, ja nodibināta ārpus Honkongas īpašā administratīvā reģiona, bet tiek vadīta vai uzraudzīta Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā.
  - b) Latvijas gadījumā – jebkuru personu, kurai saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem uzliek nodokļus, pamatojoties uz tās pastāvīgo dzīvesvietu, rezidenci, vadības atrašanās vietu, nodibināšanas vietu vai jebkuru citu pēc būtības līdzīgu kritēriju. Tomēr šis termins neietver tās personas, kurām Latvijā nodokļi tiek uzlikti tikai attiecībā uz to ienākumiem no Latvijā esošajiem peļņas avotiem vai tajā esošu kapitālu;
  - c) abu Līgumslēdzēju Pušu gadījumā, Pusi, Puses valdību un jebkuru tās pašvaldību;

d) abu Līgumslēdzēju Pušu gadījumā – pensiju fondus vai shēmas, kas ir izveidoti un uzraudzīti saskaņā ar Līgumslēdzēju Pušu tiesību aktiem un vispārējā gadījumā to ienākums šajā Līgumslēdzējā Pusē ir atbrīvots no nodokļa uzlikšanas.

2. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem fiziskā persona ir abu Līgumslēdzēju Pušu rezidents, tās statuss nosakāms šādi:

- a) šī persona tiek uzskatīta tikai par tās Puses rezidentu, kurā atrodas tās pastāvīgā dzīvesvieta; ja tās pastāvīgā dzīvesvieta ir abās Pusēs, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās Puses rezidentu, ar kuru tai ir ciešākas personiskās un ekonomiskās attiecības (vitālo interešu centrs);
- b) ja nav iespējams noteikt Pusi, kurā šai personai ir vitālo interešu centrs, vai arī tai nav pastāvīgas dzīvesvietas nevienā no abām Pusēm, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās Puses rezidentu, kura ir tās ierastā mītnes zeme;
- c) ja šai personai ierastā mītnes zeme ir abas Puses vai nav neviena no tām, tā tiek uzskatīta tikai par tās Puses rezidentu, kuras Puses piederīgais ir šī persona (Latvijas gadījumā) vai kurā personai ir uzturēšanās tiesības (Honkongas īpašā administratīvā reģiona gadījumā);
- d) ja šī persona ir Latvijas piederīgais un tai ir uzturēšanās tiesības Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā, vai ja persona nav Latvijas piederīgais un tai nav uzturēšanās tiesību Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā, Līgumslēdzēju Pušu kompetentajās iestādes izšķir šo jautājumu, savstarpēji vienojoties.

3. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem persona, kas nav fiziskā persona, ir abu Līgumslēdzēju Pušu rezidents, Līgumslēdzēju Pušu kompetentajām iestādēm ir jācenšas atrisināt šo jautājumu savstarpējas vienošanās ceļā un jānosaka Līguma piemērošanas kārtība šai personai. Ja šāda vienošanās netiek panākta, Līguma piemērošanā personai nav tiesību pieprasīt Līgumā noteiktos atvieglojumus.

5. pants

Pastāvīgā pārstāvniecība

1. Šajā Līgumā termins “pastāvīgā pārstāvniecība” nozīmē noteiktu darbības vietu, kur uzņēmums pilnīgi vai daļēji veic uzņēmējdarbību.

2. Termins “pastāvīgā pārstāvniecība” galvenokārt ietver:

- a) vadības atrašanās vietu;
- b) filiāli;
- c) biroju;
- d) fabriku;
- e) darbnīcu; un
- f) šahtu, naftas vai gāzes ieguves vietu, akmeņlauztuves vai jebkuru citu dabas resursu ieguves vietu.

3. Termins “pastāvīgā pārstāvniecība” arī ietver:

- a) Būvlaukumu, celtniecības, montāžas vai instalācijas projektu, vai ar tiem saistīto uzraudzības darbību, bet tikai tad, ja šādi būvdarbi, projekts vai darbība notiek ilgāk nekā deviņus mēnešus; un
- b) pakalpojumu, tai skaitā konsultatīvo pakalpojumu, sniegšanu, ko veic Līgumslēdzējas Puses uzņēmums, tieši vai nodarbinot šī uzņēmuma darbiniekus vai citu personālu, ko uzņēmums šajā nolūkā piesaistījis, bet tikai, ja šādas darbības (tā paša vai ar to saistīta projekta ietvaros) otrā Līgumslēdzējā Pusē tiek veiktas laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz sešus mēnešus jebkurā divpadsmit mēnešu periodā.

4. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem termins “pastāvīgā pārstāvniecība” neietver:

- a) ēku un iekārtu izmantošanu tikai un vienīgi uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;

- b) uzņēmumam piederošos preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- c) uzņēmumam piederošos preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi pārstrādei citā uzņēmumā;
- d) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi preču vai izstrādājumu iepirkšanai uzņēmuma vajadzībām vai informācijas vākšanai uzņēmuma vajadzībām;
- e) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi tam, lai veiktu uzņēmuma labā jebkuru citu sagatavošanas vai palīgdarbību;
- f) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi, lai nodarbotos ar a) līdz e) punktā minētajām darbībām jebkādā to kombinācijā, ja darbību kombinācijai kopumā ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs.

5. Neatkarīgi no 1. un 2. daļas noteikumiem, ja persona, kas nav 6. daļā minētais neatkarīga statusa aģents, darbojas uzņēmuma labā, un tai ir piešķirtas pilnvaras Līgumslēdzējā Pusē noslēgt līgumus uzņēmuma vārdā, un tā pastāvīgi izmanto šīs pilnvaras, tad attiecībā uz visām darbībām, ko šāda persona veic uzņēmuma labā, tiek uzskatīts, ka uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība šajā Pusē, izņemot, ja šāda persona veic tikai 4. daļā paredzētās darbības, kuras veicot noteiktā darbības vietā, šāda noteikta darbības vieta saskaņā ar minēto daļu netiek uzskatīta par pastāvīgo pārstāvniecību.

6. Tiek uzskatīts, ka uzņēmumam nav pastāvīgās pārstāvniecības Līgumslēdzējā Pusē, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību šajā Pusē, izmantojot vienīgi brokeri, tirdzniecības aģentu vai jebkuru citu neatkarīga statusa aģentu, ar nosacījumu, ka šīs personas veic savu parasto uzņēmējdarbību.

7. Fakts, ka sabiedrība – Līgumslēdzējas Puses rezidents, kontrolē sabiedrību, kura ir otras Līgumslēdzējas Puses rezidents vai kura veic uzņēmējdarbību šajā otrā Pusē (izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību vai kādā citā veidā), vai ir pakļauta šādas sabiedrības kontrolei, pats par sevi nenozīmē, ka kāda no šīm sabiedrībām ir otras sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība.

6. pants

Ienākums no nekustamā īpašuma

1. Ienākumam, ko Līgumslēdzējas Puses rezidents gūst no nekustamā īpašuma (tajā skaitā ienākumam no lauksaimniecības vai mežsaimniecības), kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Pusē, var uzlikt nodokļus šajā otrā Pusē.

2. Terminam “nekustamais īpašums” ir tāda nozīme, kāda tam ir tās Līgumslēdzējas Puses normatīvajos aktos, kurā atrodas attiecīgais īpašums. Jebkurā gadījumā šis termins ietver īpašumu, kas ir piederīgs nekustamajam īpašumam, tajā skaitā mājlopus un iekārtas, ko izmanto lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, tiesības, uz kurām attiecas zemes īpašuma tiesību vispārīgie noteikumi un jebkuras opcijas vai līdzīgas tiesības iegūt nekustamo īpašumu, nekustamā īpašuma lietojumu un tiesības uz mainīgiem vai nemainīgiem maksājumiem kā atlīdzību par derīgo izrakteņu iegulu, dabas atradņu un citu dabas resursu izmantošanu vai tiesībām tos izmantot. Kuģi un gaisa kuģi netiek uzskatīti par nekustamo īpašumu.

3. 1. daļas noteikumi tiek piemēroti attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas jebkādā citā veidā.

4. 1. un 3. daļas noteikumi tiek piemēroti arī attiecībā uz ienākumu no uzņēmuma nekustamā īpašuma.

7. pants

Uzņēmējdarbības peļņa

1. Līgumslēdzējas Puses uzņēmuma peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Pusē, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Pusē, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, uzņēmuma peļņai var uzlikt nodokļus otrā Pusē,

bet tikai tai peļņas daļai, ko var attiecināt uz šo pastāvīgo pārstāvniecību.

2. Saskaņā ar 3. daļas noteikumiem, ja Līgumslēdzējas Puses uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Pusē, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, katrā Līgumslēdzējā Pusē uz šo pastāvīgo pārstāvniecību attiecināms tāds peļņas apmērs, kādu tā varētu gūt, ja tā būtu nodalīts un atsevišķs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādos pašos vai līdzīgos apstākļos un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.

3. Nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, tiek atļauts atskaitīt izdevumus, kas radušies pastāvīgās pārstāvniecības vajadzībām, tajā skaitā operatīvos un vispārējos administratīvos izdevumus, neatkarīgi no tā, vai tie radušies tās atrašanās Pusē vai ārpus tās.

4. Ja Līgumslēdzējā Pusē peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgo pārstāvniecību, nosaka, sadalot uzņēmuma kopīgo peļņu proporcionāli starp tā struktūrvienībām, 2. daļa neaizliedz Līgumslēdzējai Pusē, kā parasti pēc šī principa, noteikt peļņas daļu, kurai uzliek nodokļus; tomēr izmantotajai sadales metodei jābūt tādai, lai rezultāts atbilstu šajā pantā ietvertajiem principiem.

5. Uz pastāvīgo pārstāvniecību netiek attiecināta peļņa tikai tāpēc vien, ka tā ir iegādājusies preces vai izstrādājumus uzņēmuma, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir, vajadzībām.

6. Lai piemērotu iepriekšējo daļu noteikumus, peļņu, ko attiecinā uz pastāvīgo pārstāvniecību, katru gadu nosaka ar vienu un to pašu metodi, izņemot, ja ir pietiekams iemesls rīkoties citādi.

7. Ja peļņā ir ietverti citos šī Līguma pantos atsevišķi aplūkoti ienākuma veidi, šī panta noteikumi neietekmē šo citu pantu noteikumus.

8. pants

Kuģniecība un gaisa transports

1. Līgumslēdzējas Puses uzņēmuma peļņai no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē uzliek nodokļus tikai šajā Pusē.

2. 1. daļas noteikumi attiecas arī uz peļņu no piedalīšanās pulā, kopējā uzņēmējdarbībā vai starptautiskās satiksmes transporta aģentūrā.

3. Šī panta piemērošanai uzņēmuma peļņa no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē ietver:

a) ieņēmumus un bruto ieņēmumus no kuģu vai gaisa kuģu iznomāšanas starptautiskajā satiksmē pasažieru, preču, pasta vai izstrādājumu pārvadāšanai, tai skaitā:

(i) ienākumu no kuģu vai gaisa kuģu iznomāšanas, iznomājot tos bez apkalpes un apgādes, ja šāda iznomāšana tiek veikta papildus kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai starptautiskajā satiksmē;

(ii) ienākumu no biļešu tirdzniecības un pakalpojumu sniegšanas attiecībā uz šādu pārvadāšanu, vai paša uzņēmuma, vai cita uzņēmuma labā, ar nosacījumu, ka pakalpojumu sniegšanas gadījumā tie tiek sniegti papildus kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai starptautiskajā satiksmē;

b) procentu ienākumi no investīcijām, kas veiktas Līgumslēdzējā Pusē, kā kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē uzņēmējdarbības veikšanas neatņemama sastāvdaļa, ir jāattiecinā uz peļņu, kas gūta no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē, un šiem procentu ienākumiem nepiemēro 11. panta noteikumus.

c) peļņu no konteineru (tajā skaitā piekabju un līdzīga konteineru pārvadāšanas aprīkojuma) lietošanas, uzturēšanas vai iznomāšanas preču vai izstrādājumu pārvadāšanai, ja šīs darbības notiek papildus uzņēmuma kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai starptautiskajā satiksmē.

9. pants Saistītie uzņēmumi

1. Ja:

- a) Līgumslēdzējas Puses uzņēmums tieši vai netieši piedalās otras Līgumslēdzējas Puses uzņēmuma vadībā, kontrolē, vai arī tam pieder daļa no šī uzņēmuma kapitāla; vai
- b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās Līgumslēdzējas Puses uzņēmuma un otras Līgumslēdzējas Puses uzņēmuma vadībā, kontrolē, vai arī tām pieder daļa no šo uzņēmumu kapitāla;

un jebkurā no šiem gadījumiem šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tādiem, kas būtu spēkā starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkura peļņa, ko gūtu viens no uzņēmumiem, bet iepriekšminēto noteikumu ietekmē nav guvis, var tikt iekļauta šī uzņēmuma peļņā, un tai var atbilstoši uzlikt nodokļus.

2. Ja Līgumslēdzēja Puse iekļauj šīs Puses uzņēmuma peļņā un attiecīgi uzliek nodokļus tai peļņai, attiecībā uz kuru otrā Pusē otras Līgumslēdzējas Puses uzņēmumam ir uzlikts nodoklis, un šī iekļautā peļņa ir tāda peļņa, kuru būtu guvis pirmās Līgumslēdzējas Puses uzņēmums, ja attiecības starp šiem diviem uzņēmumiem būtu bijušas tādas, kādas pastāvētu starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad otra Puse veic atbilstošas korekcijas attiecībā uz nodokļa lielumu, kāds tiek uzlikts šai peļņai otrā Pusē. Nosakot šīs korekcijas, ņem vērā citus šī Līguma noteikumus un, ja nepieciešams, rīko Līgumslēdzēju Pušu kompetento iestāžu konsultācijas.

10. pants Dividendes

1. Dividendēm, ko sabiedrība – Līgumslēdzējas Puses rezidents, izmaksā otras Līgumslēdzējas Puses rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā Pusē.

2. Tomēr šīm dividendēm var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās Puses normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Pusē, kuras rezidents ir sabiedrība, kas izmaksā dividendes, bet, ja šo dividenžu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Puses rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt:

- a) 0 procentus no dividenžu kopapjoma, ja dividenžu patiesais labuma guvējs ir sabiedrība (kas nav personālsabiedrība);
- b) 10 procentus no dividenžu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

Šī daļa neietekmē nodokļu uzlikšanu sabiedrības peļņai, no kuras izmaksā dividendes.

3. Neatkarīgi no šī panta 2. daļas noteikumiem, dividendes, kas rodas Līgumslēdzējā Pusē, ir atbrīvotas no nodokļa uzlikšanas šajā Pusē, ja tās izmaksātas:

- a) Honkongas īpašā administratīvā reģiona gadījumā:
  - (i) Honkongas īpašā administratīvā reģiona valdībai;
  - (ii) Honkongas Monetārajai pārvaldei (*Hong Kong Monetary Authority*);
  - (iii) Valūtas maiņas fondam (*Exchange Fund*);
  - (iv) jebkurai citai institūcijai, kas pilnībā vai galvenokārt pieder Honkongas īpašā administratīvā reģiona valdībai un par kurām laika gaitā savstarpēji vienojušās Līgumslēdzēju Pušu kompetentās iestādes.
- b) Latvijas gadījumā:
  - (i) Latvijas valdībai vai tās pašvaldībai;
  - (ii) Latvijas Bankai;
  - (iii) ar likumu nodibinātai sabiedrībai vai jebkurai citai institūcijai, kas pilnībā vai galvenokārt pieder Latvijas valdībai vai tās pašvaldībai, un par kurām laika gaitā savstarpēji vienojušās Līgumslēdzēju Pušu kompetentās iestādes;

c) abu Līgumslēdzēju Pušu gadījumā, pensiju fondiem vai shēmām, kas atbilst 4. panta 1. daļā noteiktajam.

4. Termins “dividendes” šajā pantā nozīmē ienākumu no akcijām vai citām no parādu saistībām neizrietošām tiesībām piedalīties sabiedrības peļņas sadalē, kā arī tādu ienākumu no citām tiesībām, uz ko, saskaņā ar tās Puses normatīvajiem aktiem, kuras rezidents ir sabiedrība, kas veic peļņas sadali, attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no akcijām.

5. 1. un 2. daļas noteikumus nepiemēro, ja dividenžu patiesais labuma guvējs, kurš ir Līgumslēdzējas Puses rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Pusē, kuras rezidents ir dividendes izmaksājošā sabiedrība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, un ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar šo pastāvīgo pārstāvniecību. Šajā gadījumā piemēro 7. panta noteikumus.

6. Ja sabiedrība – Līgumslēdzējas Puses rezidents, gūst peļņu vai ienākumu otrā Līgumslēdzējā Pusē, šī otra Puse nedrīkst nedz uzlikt jebkādus nodokļus šīs sabiedrības izmaksātajām dividendēm, izņemot, ja dividendes tiek izmaksātas otras Puses rezidentam vai, ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar pastāvīgo pārstāvniecību šajā otrā Pusē, nedz arī uzlikt nodokli sabiedrības nesadalītajai peļņai pat tad, ja izmaksātas dividendes vai nesadalītā peļņa pilnīgi vai daļēji sastāv no otrā Pusē gūtās peļņas vai ienākuma.

11. pants

Procenti

1. Procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Pusē un tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Puses rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā Pusē.

2. Tomēr šiem procentiem var uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās Puses normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Pusē, kurā tie rodas, bet, ja šo procentu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Puses rezidents, tad nodoklis nedrīkst pārsniegt:

a) 0 procentus no procentu kopapjoma, ja procentus izmaksā sabiedrība, kas ir Līgumslēdzējas Puses rezidents sabiedrībai (kas nav personālsabiedrība), kas ir otras Līgumslēdzējas Puses rezidents un ir procentu patiesais labuma guvējs;

b) 10 procentus no procentu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

3. Neatkarīgi no šī panta 2. daļas noteikumiem, procenti, kas rodas Līgumslēdzējā Pusē, ir atbrīvoti no nodokļa uzlikšanas šajā Pusē, ja tie izmaksāti:

a) Honkongas īpašā administratīvā reģiona gadījumā:

(i) Honkongas īpašā administratīvā reģiona valdībai;

(ii) Honkongas Monetārajai pārvaldei (*Hong Kong Monetary Authority*);

(iii) Valūtas maiņas fondam (*Exchange Fund*);

(iv) jebkurai citai institūcijai, kas pilnībā vai galvenokārt pieder Honkongas īpašā administratīvā reģiona valdībai, un par kurām laika gaitā savstarpēji vienojušās Līgumslēdzēju Pušu kompetentās iestādes.

b) Latvijas gadījumā:

(i) Latvijas valdībai vai tās pašvaldībai;

(ii) Latvijas Bankai;

(iii) ar likumu nodibinātai sabiedrībai vai jebkurai citai institūcijai, kas pilnībā vai galvenokārt pieder Latvijas valdībai vai tās pašvaldībai, un par kurām laika gaitā savstarpēji vienojušās Līgumslēdzēju Pušu kompetentās iestādes;

c) abu Līgumslēdzēju Pušu gadījumā - pensiju fondiem vai shēmām, kas atbilst 4. panta 1. daļā noteiktajam.

4. Šajā pantā termins “procenti” nozīmē ienākumu no jebkāda veida parāda prasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku un vai tām ir vai nav tiesības piedalīties parādnieka peļņas sadalē, un it īpaši ienākumu no valdības vērtspapīriem un ienākumu no obligācijām vai parādzīmēm, tajā skaitā prēmijas un balvas, kas piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm. Termins “procenti” neietver jebkādu ienākumu, kas saskaņā ar 10. panta noteikumiem tiek uzskatīts par dividendēm. Šī panta noteikumu piemērošanai soda naudas, kas saņemtas par laikā neveiktajiem maksājumiem, netiek uzskatītas par procentiem.

5. 1. un 2. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja procentu patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Puses rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Pusē, kurā šie procenti rodas, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību un parāda prasības, uz kuru pamata tiek maksāti procenti, ir faktiski saistītas ar šo pastāvīgo pārstāvniecību. Šajā gadījumā piemēro 7. panta noteikumus.

6. Ja procentu maksātājs ir Līgumslēdzējas Puses rezidents, tiek uzskatīts, ka procenti rodas šajā Pusē. Tomēr, ja persona, kura izmaksā procentus, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Puses rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Pusē esošo pastāvīgo pārstāvniecību, sakarā ar ko radušās parādu saistības, par kurām tiek maksāti procenti, un, ja šos procentus izmaksā (sedz) pastāvīgā pārstāvniecība, tiek uzskatīts, ka šie procenti rodas tajā Pusē, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība.

7. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp procentu maksātāju un procentu patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, procentu summa, kas attiecas uz parāda prasībām, par kurām tā tiek izmaksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties procentu maksātājs un procentu patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šādā gadījumā maksājumu daļai, kas pārsniedz šo summu, nodokļus uzliek atbilstoši katras Līgumslēdzējas Puses normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šī Līguma pārējos noteikumus.

12. pants

Autoratlīdzības

1. Autoratlīdzībai, kas rodas Līgumslēdzējā Pusē un ko izmaksā otras Līgumslēdzējas Puses rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā Pusē.

2. Tomēr šādai autoratlīdzībai var arī uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās Puses normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Pusē, kurā tā rodas, bet, ja autoratlīdzības patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Puses rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt:

a) 0 procentus no autoratlīdzības kopapjoma par ražošanas, tirdzniecības vai zinātnisko iekārtu, vai par informācijas attiecībā uz ražošanas, tirdzniecības vai zinātnisko pieredzi izmantošanu vai tiesībām to izmantot, ja autoratlīdzību izmaksā sabiedrība, kas ir Līgumslēdzējas Puses rezidents, sabiedrībai (kas nav personālsabiedrība), kas ir otras Līgumslēdzējas Puses rezidents un ir autoratlīdzības patiesais labuma guvējs;

b) 3 procentus no autoratlīdzības kopapjoma visos pārējos gadījumos.

3. Termins “autoratlīdzība” šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, ko saņem kā kompensāciju par jebkura literāra, mākslas vai zinātniska darba, tajā skaitā kinofilmu, filmu vai ierakstu radio vai televīzijas pārraidēm par jebkuru patentu, preču zīmi, dizainu vai paraugu, plānu, slepenu formulu vai procesu izmantošanu vai tiesībām to izmantot, vai par rūpnieciskās, komerciālās vai zinātniskās iekārtas izmantošanu vai par tiesībām to izmantot, vai par informāciju saistībā ar rūpniecisko, komerciālo vai zinātnisko pieredzi.

4. 1. un 2. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja autoratlīdzības patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Puses rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Pusē, kurā rodas autoratlīdzība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek maksāta autoratlīdzība, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību. Šajā gadījumā piemēro 7. panta noteikumus.

5. Ja autoratlīdzības maksātājs ir Līgumslēdzējas Puses rezidents, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas šajā Pusē. Tomēr, ja persona, kas izmaksā autoratlīdzību, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Puses rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Pusē esošo pastāvīgo pārstāvniecību, sakarā ar ko radies pienākums izmaksāt autoratlīdzību, un ja šo autoratlīdzību izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas tajā Pusē, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība.

6. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp maksātāju un patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, autoratlīdzības summa, kas attiecas uz izmantošanu, tiesībām vai informāciju, par kuru tā tiek maksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties maksātājs un patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šajā gadījumā maksājuma daļai, kas pārsniedz šo summu, tiek uzlikti nodokļi atbilstoši katras Līgumslēdzējas Puses normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šī Līguma pārējos noteikumus.

13. pants

Kapitāla pieaugums

1. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Puses rezidents gūst, atsavinot 6. pantā minēto otrā Līgumslēdzējā Pusē esošo nekustamo īpašumu, var uzlikt nodokļus šajā otrā Pusē.

2. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot kustamo īpašumu, kas ir daļa no Līgumslēdzējas Puses uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Pusē, tajā skaitā kapitāla pieaugumam no šādas pastāvīgās pārstāvniecības (atsevišķi vai kopā ar visu uzņēmumu) atsavināšanas, var uzlikt nodokļus šajā otrā Pusē.

3. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Puses uzņēmums, kas izmanto starptautiskajā satiksmē kuģus vai gaisa kuģus, gūst, atsavinot starptautiskajā satiksmē izmantotus kuģus vai gaisa kuģus vai atsavinot kustamo īpašumu, kas ir piederīgs šo kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Pusē.

4. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Puses rezidents gūst, atsavinot akcijas vai jebkāda veida pielīdzināmu līdzdalību, kas vairāk nekā 50 (piecdesmit) procentus no vērtības tieši vai netieši gūst no otrā Līgumslēdzējā Pusē esoša nekustamā īpašuma, var uzlikt nodokļus šajā otrā Pusē. Tomēr šajā daļā minētie nosacījumi netiek piemēroti kapitāla pieaugumam, ko gūst, atsavinot akcijas, kas:

- a) kotētas šādās fondu biržās, par kurām Puses ir savstarpēji vienojušās, vai
- b) atsavinātas vai apmainītas sabiedrības reorganizācijas, apvienošanas, sadalīšanas vai līdzīgas darbības ietvaros.

5. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot jebkuru tādu īpašumu, kas nav 1., 2., 3. un 4. daļā minētais īpašums, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Pusē, kuras rezidents ir šī īpašuma atsavinātājs.

14. pants

Ienākums no nodarbinātības

1. Saskaņā ar 15., 17. un 18. panta noteikumiem darba algai, samaksai un citai līdzīga veida atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Puses rezidents saņem par algotu darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Pusē, ja vien algotais darbs netiek veikts otrā Līgumslēdzējā Pusē. Ja algotais darbs tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Pusē, par to saņemtajai atlīdzībai var uzlikt nodokļus šajā otrā Pusē.

2. Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem, atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Puses rezidents saņem par algotu darbu, kas tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Pusē, tiek uzlikti nodokļi tikai pirmajā minētajā Pusē, ja:

- a) atlīdzības saņēmējs ir atradies otrā Pusē laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, un

b) atlīdzību maksā darba devējs, kas nav otras Puses rezidents, vai cita persona tāda darba devēja vārdā, un

c) atlīdzību neizmaksā (nesedz) pastāvīgā pārstāvniecība, ko darba devējs izmanto otrā Pusē.

3. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, atlīdzībai, ko saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz Līgumslēdzējas Puses uzņēmuma starptautiskajā satiksmē izmantota kuģa vai gaisa kuģa, nodokļus uzliek tikai šajā Pusē.

15. pants

Direktoru atalgojums

Direktoru atalgojumam un citai līdzīgai atlīdzībai, ko saņem Līgumslēdzējas Puses rezidents kā direktoru padomes vai jebkuras citas līdzīgas institūcijas loceklis sabiedrībā, kas ir otras Līgumslēdzējas Puses rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrā Pusē.

16. pants

Mākslinieki un sportisti

1. Neatkarīgi no 7. un 14. panta noteikumiem ienākumam, ko gūst Līgumslēdzējas Puses rezidents kā izpildītājmākslinieks, piemēram, teātra, kino, radio vai televīzijas mākslinieks, vai mūziķis, vai arī kā sportists par savu individuālo darbību otrā Līgumslēdzējā Pusē, var uzlikt nodokļus šajā otrā Pusē.

2. Ja izpildītājmākslinieka vai sportista ienākums par viņa individuālo darbību attiecīgajā jomā tiek maksāts nevis pašam izpildītājmāksliniekam vai sportistam, bet citai personai, šādam ienākumam neatkarīgi no 7. un 14. panta noteikumiem var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Pusē, kurā tiek veikta izpildītājmākslinieka vai sportista darbība.

17. pants

Pensijas un ikgadējie maksājumi

1. Saskaņā ar šī panta 2. daļas un 18. panta 2. daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai (tai skaitā arī vienreizējiem maksājumiem), ko saņem Līgumslēdzējas Puses rezidents par iepriekš veikto algoto darbu tai skaitā arī pašnodarbinātā statusā, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Pusē.

2. Saskaņā ar 18. panta 2. daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai (tai skaitā arī vienreizējiem maksājumiem), kas tiek maksāta saskaņā ar pensijas vai vecuma pensijas plānu, kas ir:

a) publisks plāns, kas ir Līgumslēdzējas Puses sociālās apdrošināšanas sistēmas daļa; vai

b) plāns, kurā var piedalīties fiziska persona, lai nodrošinātu vecuma pensijas pabalstu, kuru nodokļu vajadzībām ir atzinusi Līgumslēdzēja Puse,

tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Līgumslēdzējā Pusē.

18. pants

Valsts dienests

1. a) Darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas nav pensija un ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Puse vai pašvaldība par šai Pusei vai pašvaldībai sniegtajiem pakalpojumiem, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Pusē.

b) Tomēr šādai darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Pusē, ja pakalpojumi ir sniegti šajā Pusē un šī fiziskā persona ir tās Puses rezidents, kam:

(i) Latvijas gadījumā – ir Latvijas valsts piederība un Honkongas īpašā administratīvā reģiona gadījumā – ir tiesības tur uzturēties; vai

- (ii) tas nav kļuvis par šīs otras Puses rezidentu tikai un vienīgi, lai sniegtu šos pakalpojumus.
2. a) Jebkurai pensijai (tai skaitā arī vienreizējiem maksājumiem) un citai līdzīgai atlīdzībai, ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Puse vai tās pašvaldība, vai kas tiek izmaksāta no to izveidotajiem fondiem par pakalpojumiem, ko šī persona sniegusi šai Pusei vai pašvaldībai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Pusē;
- b) tomēr, ja fiziskā persona, kas sniegusi pakalpojumus, ir otras Līgumslēdzējas Puses rezidents un šis gadījums atbilst šī panta 1. daļas b) punktam, jebkurai attiecīgai pensijai (tai skaitā arī vienreizējiem maksājumiem) un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā otrā Līgumslēdzējā Pusē.
3. 14., 15., 16., un 17. panta noteikumus piemēro darba algai, samaksai, pensijai (tai skaitā arī vienreizējiem maksājumiem), ko izmaksā par pakalpojumiem, kas sniegti saistībā ar Līgumslēdzējas Puses vai tās pašvaldības veikto uzņēmējdarbību.

19. pants

Studenti

Maksājumiem, ko uzturēšanās, studiju vai stažēšanās vajadzībām saņem students vai aroda māceklis, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Pusē bija otras Līgumslēdzējas Puses rezidents un kurš pirmajā minētajā Pusē ir ieradies vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, šajā Pusē netiek uzlikti nodokļi, ar nosacījumu, ja šo maksājumu avots neatrodas šajā Pusē.

20. pants

Citi ienākumi

1. Citiem Līgumslēdzējas Puses rezidenta ienākuma veidiem, kas nav minēti šī Līguma iepriekšējos pantos, neatkarīgi no to rašanās vietas, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Pusē.
2. 1. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, kas nav ienākums no 6. panta 2. daļā definētā nekustamā īpašuma, ja šī ienākuma saņēmējs, kurš ir Līgumslēdzējas Puses rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Pusē, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību un, ja tiesības vai īpašums, par ko tiek saņemts šis ienākums, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību. Šajā gadījumā piemēro 7. panta noteikumus.

21. pants

Nodokļu dubultās uzlikšanas novēršana

1. Honkongas īpašā administratīvā reģiona gadījumā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi: Saskaņā ar Honkongas īpašā administratīvā reģiona normatīvo aktu noteikumiem par citā jurisdikcijā, kas nav Honkongas īpašais administratīvais reģions, samaksāto nodokļu atskaitīšanu no Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā maksājamā nodokļa (neietekmējot vispārējos šī panta noteikumus), Latvijas nodokli, kas samaksāts atbilstoši Latvijas normatīvajiem aktiem un šīs Konvencijas noteikumiem par jebkādu ienākuma veidu, ko gūst persona, kas ir Honkongas īpašā administratīvā reģiona rezidents, neatkarīgi no tā, vai tas samaksāts tieši vai ar ieskaitu, var atskaitīt no Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā par šo ienākumu maksājamā nodokļa ar nosacījumu, ka atskaitījums nepārsniedz Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā attiecībā uz šo ienākumu atbilstoši Honkongas īpašā administratīvā reģiona normatīvajiem aktiem aprēķināto nodokļa summu.

2. Latvijas gadījumā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi:

Ja Latvijas rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar šo Līgumu var uzlikt nodokļus Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā, tad, ja vien Latvijas nacionālajos normatīvajos aktos netiek paredzēti labvēlīgāki noteikumi, Latvija atļauj samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā samaksāto ienākuma nodokli. Šis

samazinājums tomēr nedrīkst pārsniegt tādu ienākuma nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta Latvijā pirms šī samazinājuma piemērošanas un kas ir attiecināma uz ienākumu, kam var uzlikt nodokļus Honkongas īpašajā administratīvajā reģionā.

22. pants

Diskriminācijas nepieļaušana

1. Uz personām, kurām, Latvijas gadījumā – ir Latvijas valsts piederība un Honkongas īpašā administratīvajā reģiona gadījumā – ir uzturēšanās tiesības vai tās ir nodibinātas vai citādi tur izveidotas, otrā Līgumslēdzējā Pusē netiek attiecināta nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtināšākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras Puses valsts piederīgo (kad otra Puse ir Latvija) vai otras Puses personām, kam ir uzturēšanās tiesības vai tās ir nodibinātas vai citādi tur izveidotas (kad otra Puse ir Honkongas īpašais administratīvais reģions). Šis noteikums neatkarīgi no 1. panta noteikumiem attiecas arī uz personām, kuras nav vienas vai abu Līgumslēdzēju Pušu rezidenti.
2. Uz bezvalstniekiem – Līgumslēdzējas Puses rezidentiem, nevienā no Līgumslēdzējām Pusēm netiek attiecināta nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtināšākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz Puses personām, kurām ir Puses piederība (kad Puse ir Latvija) vai ir uzturēšanās tiesības vai tās ir nodibinātas vai citādi tur izveidotas (kad Puse ir Honkongas īpašais administratīvais reģions).
3. Nodokļu uzlikšana Līgumslēdzējas Puses uzņēmuma pastāvīgajai pārstāvniecībai otrā Līgumslēdzējā Pusē nevar būt nelabvēlīgāka nekā nodokļu uzlikšana šīs otras Puses uzņēmumiem, kas veic tādu pašu darbību. Šo noteikumu nedrīkst iztulkot tā, ka tas uzliek Līgumslēdzējai Pusei pienākumu piešķirt otras Līgumslēdzējas Puses rezidentiem jebkādu personisku atvieglojumu, atlaidi un samazinājumu attiecībā uz nodokļu uzlikšanu, kādus šī Puse piešķir tās rezidentiem, ņemot vērā viņu civiltāvokli vai ģimenes saistības.
4. Izņemot gadījumus, kad piemērojami 9. panta 1. daļas, 11. panta 7. daļas vai 12. panta 6. daļas noteikumi, procenti, autoratlīdzības un citi maksājumi, ko Līgumslēdzējas Puses uzņēmums izmaksā otras Līgumslēdzējas Puses rezidentam, nosakot šī uzņēmuma ar nodokli apliekamo peļņu, ir jāatskaita pēc tādiem pašiem noteikumiem kā tad, ja tie tiktu izmaksāti pirmās minētās Puses rezidentam.
5. Līgumslēdzējas Puses uzņēmumus, kuru kapitāls pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši pieder vienam vai vairākiem otras Līgumslēdzējas Puses rezidentiem vai to pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši kontrolē minētie rezidenti, pirmajā minētajā Pusē nevar pakļaut jebkādai nodokļu uzlikšanai vai jebkādām ar to saistītām prasībām, kas atšķiras no nodokļu uzlikšanas un ar to saistītām prasībām, kādām tiek vai var tikt pakļauti līdzīgi pirmās minētās Puses uzņēmumi, vai kas ir apgrūtināšākas par tām.
6. Šī panta noteikumi neatkarīgi no 2. panta noteikumiem attiecas uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem.

23. pants

Savstarpējās saskaņošanas procedūra

1. Ja persona uzskata, ka vienas vai abu Līgumslēdzēju Pušu rīcība attiecībā uz šo personu izraisa vai izraisīs nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šī Līguma noteikumiem, šī persona var neatkarīgi no Pušu nacionālajos normatīvajos aktos paredzētajiem tiesiskajiem līdzekļiem iesniegt sūdzību izskatīšanai tās Līgumslēdzējas Puses kompetentajai iestādei, kuras rezidents ir šī persona, vai arī, ja sūdzība attiecas uz 22. panta 1. daļu, tās Līgumslēdzējas Puses kompetentajai iestādei, kuras valsts piederīgais ir šī persona (Latvijas gadījumā), vai kurā tai ir uzturēšanās tiesības vai kurā tā

ir nodibināta, vai citādi izveidota (Honkongas īpašā administratīvā reģiona gadījumā). Sūdzība iesniedzama izskatīšanai trīs gadu laikā pēc pirmā paziņojuma par rīcību, kas izraisījusi šī Līguma noteikumiem neatbilstošu nodokļu uzlikšanu.

2. Ja kompetentā iestāde sūdzību uzskata par pamatotu un pati nespēj panākt apmierinošu risinājumu, tā cenšas savstarpēji vienoties ar otras Līgumslēdzējas Puses kompetento iestādi, lai novērstu šim Līgumam neatbilstošu nodokļu uzlikšanu. Jebkura šāda panāktā vienošanās ir jāizpilda neatkarīgi no Līgumslēdzēju Pušu nacionālajos normatīvajos aktos noteiktajiem laika ierobežojumiem.

3. Līgumslēdzēju Pušu kompetentajām iestādēm ir jācenšas savstarpējas vienošanās ceļā atrisināt jebkurus sarežģījumus vai novērst šaubas, kas var rasties, interpretējot vai piemērojot šo Līgumu. Tās var arī savstarpēji konsultēties, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu šajā Līgumā neparedzētos gadījumos.

4. Lai panāktu vienošanos iepriekšējās daļās minētajos jautājumos, Līgumslēdzēju Pušu kompetentās iestādes var tieši sazināties viena ar otru, kā arī izmantot kompetento iestāžu vai to pārstāvju komisijas starpniecību.

24. pants

Informācijas apmaiņa

1. Līgumslēdzēju Pušu kompetentajām iestādēm ir jāveic informācijas, kas ir paredzami svarīga šī Līguma noteikumu piemērošanai vai Līgumslēdzēju Pušu nacionālo normatīvo aktu administrēšanai vai izpildei attiecībā uz šajā Līgumā noteiktajiem nodokļiem, ciktāl šāda nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar šo Līgumu, apmaiņa. Līguma 1. pants neierobežo informācijas apmaiņu.

2. Jebkura informācija, ko saskaņā ar 1. daļu saņem Līgumslēdzēja Puse, ir jāuzskata par tikpat slepenu kā informāciju, kas tiek iegūta saskaņā ar šīs Puses normatīvajiem aktiem, un var tikt izpausta tikai tām personām vai iestādēm (tajā skaitā tiesām un administratīvajām iestādēm), kas ir iesaistītas 1. daļā minēto nodokļu aprēķināšanā vai iekasēšanā, likuma izpildē vai lietu iztiesāšanā, vai apelāciju izskatīšanā. Šīm personām vai iestādēm šī informācija jāizmanto vienīgi iepriekšminētajos nolūkos. Tās drīkst izpaust šo informāciju atklātās tiesas sēdēs vai tiesas nolēmumos. Informācija nedrīkst tikt izpausta nevienai trešajai jurisdikcijai jebkuriem mērķiem.

3. Nekādā gadījumā 1. un 2. daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Pusei pienākumu:

- a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst vienas vai otras Līgumslēdzējas Puses normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) sniegt informāciju, kas nav pieejama saskaņā ar vienas vai otras Līgumslēdzējas Puses normatīvajiem aktiem vai parasti piemērojamo administratīvo praksi;
- c) sniegt informāciju, kas var atklāt jebkuru tirdzniecības, uzņēmējdarbības, rūpniecisko, komerciālo vai profesionālo noslēpumu vai darījuma procesu, vai arī sniegt informāciju, kuras izpaušana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (*ordre public*).

4. Ja Līgumslēdzēja Puse saskaņā ar šo pantu pieprasa sniegt informāciju, otrai Līgumslēdzējai Pusei ir jāizmanto savi informācijas iegūšanas pasākumi, lai iegūtu pieprasīto informāciju, pat ja pieprasītā informācija otrai Pusei nav nepieciešama savām nodokļu uzlikšanas vajadzībām. Iepriekšējā teikumā minētais pienākums ir pakļauts 3. daļas ierobežojumiem, bet nekādā gadījumā šos ierobežojumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Pusei atļauj atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka tai nav nacionālās intereses attiecībā uz šo informāciju.

5. Nekādā gadījumā 3. daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Pusei atļautu atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka informācijas turētāja ir banka, cita finanšu institūcija, pārstāvis vai persona, kura darbojas uz pilnvarojuma vai uzticības pamata, vai tādēļ, ka tā ir saistīta ar līdzdalību īpašumtiesībās kādā personā.

25. pants

Valdības misiju personāls

Ši Līguma noteikumi neietekmē valdības misiju, tai skaitā konsulāro pārstāvniecību, personāla fiskālās privilēģijas, kuras tam piemērojamas saskaņā ar starptautisko tiesību vispārējiem noteikumiem vai īpašu nolīgumu noteikumiem.

26. pants

Dažādi noteikumi

1. Ši Līguma noteikumi neierobežo katras Līgumslēdzēja Puses tiesības piemērot tās nacionālos normatīvos aktus un pasākumus attiecībā uz izvairīšanās no nodokļu maksāšanas novēršanu neatkarīgi no tā, vai tie ir definēti kā šādi pasākumi.

2. Šajā pantā “normatīvie akti un pasākumi attiecībā uz izvairīšanos no nodokļu maksāšanas novēršanu” ietver normatīvos aktus un pasākumus, kas paredz atturēt, ierobežot, novērst vai apturēt jebkādu darījumu, vienošanos vai praksi, kuru mērķis vai rezultāts ir nodokļu atvieglojuma piešķiršana jebkurai personai.

27. pants

Stāšanās spēkā

1. Katra Līgumslēdzēja Puse rakstiski informē otru par to, ka ir izpildītas to normatīvajos aktos noteiktās procedūras, lai šis Līgums stātos spēkā. Līgums stājas spēkā ar datumu, kad saņemts pēdējais minētais paziņojums.

2. Pēc tam šī Līguma noteikumi tiek piemēroti:

a) Honkongas īpašā administratīvā reģiona gadījumā:

attiecībā uz Honkongas īpašā administratīvā reģiona nodokļiem, par jebkuru taksācijas periodu, kas sākas aprīļa pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Līgums stājas spēkā;

b) Latvijas gadījumā:

(i) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – sākot ar ienākumu, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Līgums stājas spēkā; un

(ii) attiecībā uz pārējiem ienākuma nodokļiem – sākot ar nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Līgums stājas spēkā.

28. pants

Darbības izbeigšana

Šis Līgums ir spēkā, līdz Līgumslēdzēja Puse izbeidz tā darbību. Katra Līgumslēdzēja Puse var izbeigt Līguma darbību, iesniedzot otrai Līgumslēdzējai Pusei rakstisku paziņojumu par izbeigšanu vismaz sešus mēnešus pirms jebkura kalendārā gada. Šādā gadījumā Līgums zaudē spēku:

a) Honkongas īpašā administratīvā reģiona gadījumā:

attiecībā uz Honkongas īpašā administratīvā reģiona nodokļiem, par jebkuru taksācijas periodu, kas sākas aprīļa pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums;

b) Latvijas gadījumā:

(i) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – sākot ar ienākumu, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā ir iesniegts paziņojums;

- (ii) attiecībā uz pārējiem ienākuma nodokļiem – sākot ar nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums.

TO APLIECINOT, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Līgumu ir parakstījuši.

SASTĀDĪTS Rīgā divos eksemplāros 2016. gada 13. aprīlī, katrs latviešu, ķīniešu un angļu valodā, turklāt visi trīs teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas
valdības vārdā

Dana Reizniece-Ozola

Ķīnas Tautas Republikas
Honkongas īpašā administratīvā
reģiona valdības vārdā
Sidžers Kakengs Čans

PROTOKOLS

Parakstot Latvijas Republikas valdības un Ķīnas Tautas Republikas Honkongas īpašā administratīvā reģiona valdības līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem (turpmāk – Līgums), divas valdības ir vienojušās par tālāk minētajiem noteikumiem, kas ir Līguma neatņemama sastāvdaļa.

1. Attiecībā uz 5. pantu:

Tiek saprasts, ka Līgumslēdzējas Puses uzņēmumam otrā Līgumslēdzējā Pusē veidojas patstāvīgā pārstāvniecība attiecībā uz jūras un zemes dziļū un tur esošo dabas resursu pētišanu un izmantošanu otras Līgumslēdzējas Puses šelfa zonā, ja tas otrā Līgumslēdzēja Pusē veic šādas darbības, bet tikai, ja veiktās darbības ilgst laika posmu vai posmus, kas kopumā pārsniedz 30 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā.

2. Attiecībā uz 6. pantu:

Tiek saprasts, ka visam ienākumam un kapitāla pieaugumam no Līguma 6. pantā minētā nekustamā īpašuma, kas atrodas Līgumslēdzējā Pusē, atsavināšanas, var tikt uzlikti nodokļi šajā Pusē.

3. Attiecībā uz 17. pantu:

Tiek saprasts, ka pensija vai vecuma pensijas plāns tiek uzskatīts par atzītu nodokļu uzlikšanas vajadzībām, ja tas ir izveidots un uzraudzīts Līgumslēdzējā Pusē un iemaksas plānā ir kvalificētas kā atbrīvotas no nodokļa.

4. Attiecībā uz 24. pantu:

- a) Tiek saprasts, ka šī panta noteikumi tiek piemēroti arī attiecībā uz sekojošiem nodokļiem, kas tiek administrēti un uzlikti Latvijā:
  - (i) pievienotās vērtības nodoklis; un
  - (ii) nekustamā īpašuma nodoklis.
- b) Panta noteikumi neuzliek Līgumslēdzējām Pusēm pienākumu veikt automātisku informācijas apmaiņu, vai informācijas apmaiņu pēc savas iniciatīvas.

TO APLIECINOT, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Protokolu ir parakstījuši.

SASTĀDĪTS Rīgā divos eksemplāros 2016. gada 13. aprīlī, katrs latviešu, ķīniešu un angļu valodā, turklāt visi trīs teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas
valdības vārdā

Dana Reizniece-Ozola

Ķīnas Tautas Republikas
Honkongas īpašā administratīvā
reģiona valdības vārdā

Sīdžers Kakengs Čans

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

310. 408L/12 Par Latvijas Republikas valdības un Kipras Republikas valdības konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem

1. pants. 2016. gada 24. maijā Briselē parakstītā Latvijas Republikas valdības un Kipras Republikas valdības konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem (turpmāk — Konvencija) ar šo likumu tiek pieņemta un apstiprināta.

2. pants. Konvencijā paredzēto saistību izpildi koordinē Finanšu ministrija.

3. pants. Konvencija stājas spēkā tās 28. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināma Konvencija latviešu un angļu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 6. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 18. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.10.2016., Nr. 202.

LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS
UN
KIPRAS REPUBLIKAS VALDĪBAS

KONVENCIJA

PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS
UN NODOKĻU NEMAKSĀŠANAS NOVĒRŠANU ATTIECĪBĀ UZ
IENĀKUMA NODOKĻIEM

Latvijas Republikas valdība un Kipras Republikas valdība,
apliecinādamas vēlēšanos noslēgt Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu
nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem, ir vienojušās par turpmāko.

1. pants

Piemērošanas joma

Šī Konvencija attiecas uz personām, kuras ir vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. pants

Nodokļi, uz ko attiecas konvencija

1. Šī Konvencija attiecas uz ienākuma nodokļiem, ko uzliek Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvo vienību vai pašvaldību labā, neatkarīgi no šo nodokļu iekasēšanas veida.
2. Par ienākuma nodokļiem uzskatāmi visi nodokļi, ko uzliek kopējam ienākumam vai ienākuma daļai, tajā skaitā nodokļi, ko uzliek kapitāla pieaugumam no kustamā vai nekustamā īpašuma atsavināšanas.
3. Esošie nodokļi, uz ko attiecas Konvencija, konkrēti ir:
  - a) Kiprā:
    - (i) ienākuma nodoklis;
    - (ii) korporatīvā ienākuma nodoklis;
    - (iii) Valsts aizsardzības speciālās iemaksas;
    - (iv) kapitāla pieauguma nodoklis
(turpmāk minēti kā “Kipras nodokļi”);
  - b) Latvijā:
    - (i) uzņēmumu ienākuma nodoklis;
    - (ii) iedzīvotāju ienākuma nodoklis;
(turpmāk minēti kā “Latvijas nodokļi”).
4. Konvencija attiecas arī uz jebkuriem identiskiem vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem, kas, papildinot vai aizstājot esošos nodokļus, tiek ieviesti pēc Konvencijas parakstīšanas datuma. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes savstarpēji informē viena otru par jebkuriem būtiskiem grozījumiem, kas veikti šo valstu nodokļu normatīvajos aktos.

3. pants

Vispārīgās definīcijas

1. Ja no konteksta nav izsecināms citādi, tad šajā Konvencijā:
  - a) termins “Kipra” nozīmē Kipras Republiku un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, ietver nacionālo teritoriju, tās teritoriālo jūru, kā arī jebkuru teritoriju ārpus teritoriālās jūras, ieskaitot tai pieguļošās teritorijas, ekskluzīvās ekonomiskās zonas, un kontinentālo šelfu, kas atbilstoši Kipras normatīvajiem aktiem un saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir vai var tikt noteikta kā teritorija, kur Kipra var īstenot savas suverēnās tiesības vai jurisdikciju;
  - b) termins “Latvija” nozīmē Latvijas Republiku, un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas apzīmē Latvijas Republikas teritoriju un jebkuru citu Latvijas Republikas teritoriālajiem ūdeņiem pieguļošu teritoriju, kurā saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem un starptautiskajām tiesībām var tikt īstenotas Latvijas tiesības uz jūras un zemes dzīlēm un tur esošajiem dabas resursiem;
  - c) termini “Līgumslēdzēja Valsts” un “otra Līgumslēdzēja Valsts”, atkarībā no konteksta, nozīmē Latviju vai Kipru;
  - d) termins “persona” nozīmē fizisko personu, sabiedrību un jebkuru citu personu apvienību;
  - e) termins “sabiedrība” nozīmē jebkuru korporatīvu apvienību vai jebkuru vienību, kas nodokļu uzlikšanas nolūkā tiek uzskatīta par korporatīvu apvienību;

- f) termini “Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” un “omas Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” attiecīgi nozīmē uzņēmumu, ko vada Līgumslēdzējas Valsts rezidents, un uzņēmumu, ko vada omas Līgumslēdzējas Valsts rezidents;
- g) termins “starptautiskā satiksme” nozīmē jebkurus pārvadājumus ar kuģi vai gaisa kuģi, ko veic Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, izņemot gadījumus, kad kuģis vai gaisa kuģis pārvietojas vienīgi omas Līgumslēdzējas Valsts iekšienē;
- h) termins “kompetentā iestāde” nozīmē:
  - (i) Kiprā, Finanšu ministru vai tā pilnvaroto pārstāvi;
  - (ii) Latvijā, Finanšu ministriju vai tās pilnvaroto pārstāvi;
- i) termins “valsts piederīgais” nozīmē:
  - (i) ikvienu fizisku personu, kurai ir Līgumslēdzējas Valsts pilsonība; un
  - (ii) ikvienu juridisku personu, personālsabiedrību vai apvienību, kuras statuss kā tāds izriet no spēkā esošajiem Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem.

2. Attiecībā uz Konvencijas piemērošanu, ko jebkurā laikā veic Līgumslēdzēja Valsts, visiem tajā nedefinētajiem terminiem ir tāda nozīme, kāda tiem tajā laikā ir attiecīgās valsts normatīvajos aktos attiecībā uz nodokļiem, uz ko attiecas Konvencija, ja vien no konteksta nav izsecināms citādi, turklāt šis valsts attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos paredzētā nozīme prevalē pār citos šis valsts normatīvajos aktos paredzēto nozīmi.

4. pants

Rezidents

1. Šajā Konvencijā termins “Līgumslēdzējas Valsts rezidents” nozīmē jebkuru personu, kurai saskaņā ar šis valsts normatīvajiem aktiem uzliek nodokļus, pamatojoties uz tās pastāvīgo dzīvesvietu, rezidenci, vadības atrašanās vietu, nodibināšanas vietu vai jebkuru citu līdzīgu kritēriju, un ietver arī attiecīgo valsti, jebkuru tās politiski administratīvo vienību vai jebkuru pašvaldību. Tomēr šis termins neietver tās personas, kurām šajā valstī nodokļi tiek uzlikti tikai attiecībā uz to ienākumiem no šajā valstī esošajiem peļņas avotiem vai tajā esošo kapitālu.

2. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem fiziskā persona ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, tās statuss nosakāms šādi:

- a) šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kurā atrodas tās pastāvīgā dzīvesvieta; ja tās pastāvīgā dzīvesvieta ir abās valstīs, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, ar kuru tai ir ciešākas personiskās un ekonomiskās attiecības (vitālo interešu centrs);
- b) ja nav iespējams noteikt valsti, kurā šai personai ir vitālo interešu centrs, vai arī tai nav pastāvīgas dzīvesvietas nevienā no abām valstīm, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kura ir tās ierastā mītnes zeme;
- c) ja šai personai ierastā mītnes zeme ir abas valstis vai nav neviena no tām, tā tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kuras valsts piederīgais ir šī persona;
- d) ja šī persona ir abu valstu piederīgais vai nav nevienas šis valsts piederīgais, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes izšķir šo jautājumu, savstarpēji vienojoties.

3. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem persona, kas nav fiziskā persona, ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes cenšas atrisināt šo jautājumu savstarpējas vienošanās ceļā un nosaka Konvencijas piemērošanas kārtību šai personai.

5. pants

Pastāvīgā pārstāvniecība

1. Šajā Konvencijā termins “pastāvīgā pārstāvniecība” nozīmē noteiktu darbības vietu, kur uzņēmums pilnīgi vai daļēji veic uzņēmējdarbību.

2. Termins “pastāvīgā pārstāvniecība” galvenokārt ietver:

- a) vadības atrašanās vietu;
- b) filiāli;
- c) biroju;
- d) fabriku;
- e) darbnīcu; un
- f) šahtu, naftas vai gāzes ieguves vietu, akmeņlauztuves vai jebkuru citu dabas resursu izpētes vai ieguves vietu.

3. Būvlaukums, celtniecības, montāžas vai instalācijas projekts, vai ar tiem saistītā uzraudzības vai konsultatīva darbība tiek uzskatīti par pastāvīgo pārstāvniecību tikai tad, ja šie būvdarbi, projekts vai darbība notiek ilgāk par deviņiem mēnešiem.

4. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, termins “pastāvīgā pārstāvniecība” neietver:

- a) ēku un iekārtu izmantošanu tikai un vienīgi uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- b) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- c) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi pārstrādei citā uzņēmumā;
- d) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi preču vai izstrādājumu iepirkšanai uzņēmuma vajadzībām vai informācijas vākšanai uzņēmuma vajadzībām;
- e) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi tam, lai veiktu uzņēmuma labā jebkuru citu sagatavošanas vai palīgdarbību;
- f) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi, lai veiktu a) līdz e) punktā minētās darbības jebkādā to kombinācijā, ja darbību kombinācijai kopumā ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs.

5. Neatkarīgi no 1. un 2. daļas noteikumiem, ja persona, kas nav 6. daļā minētais neatkarīga statusa aģents, darbojas uzņēmuma labā un tai ir piešķirtas pilnvaras Līgumslēdzējā Valstī noslēgt līgumus uzņēmuma vārdā, un tā pastāvīgi izmanto šīs pilnvaras, tad attiecībā uz visām darbībām, ko šāda persona veic uzņēmuma labā, tiek uzskatīts, ka uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība attiecīgajā valstī, izņemot, ja šāda persona veic tikai 4. daļā paredzētās darbības, kuras veicot noteiktā darbības vietā, šāda noteikta darbības vieta saskaņā ar minēto daļu netiek uzskatīta par pastāvīgo pārstāvniecību.

6. Tiek uzskatīts, ka uzņēmumam nav pastāvīgā pārstāvniecība Līgumslēdzējā Valstī, vienīgi tāpēc, ka uzņēmums veic uzņēmējdarbību šajā valstī, izmantojot brokeri, tirdzniecības aģentu vai jebkuru citu neatkarīga statusa aģentu, ar nosacījumu, ka šīs personas veic savu parasto uzņēmējdarbību. Tomēr, ja šāda aģenta darbība pilnīgi vai gandrīz pilnīgi tiek veikta uzņēmuma labā, viņš netiek uzskatīts par neatkarīga statusa aģentu šajā daļā minētajā nozīmē.

7. Fakts, ka sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kontrolē sabiedrību, kura ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai kura veic uzņēmējdarbību šajā otrā valstī (izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību vai kādā citā veidā), vai ir pakļauta šādas sabiedrības kontrolei, pats par sevi nenozīmē, ka kāda no šīm sabiedrībām ir otras sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība.

6. pants

Ienākums no nekustamā īpašuma

1. Ienākumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst no nekustamā īpašuma (tajā skaitā ienākumam no lauksaimniecības vai mežsaimniecības), kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Terminam “nekustamais īpašums” ir tāda nozīme, kāda tam ir tās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos, kurā atrodas attiecīgais īpašums. Jebkurā gadījumā šis termins ietver īpašumu, kas ir piederīgs nekustamajam īpašumam, mājlopus un iekārtas, ko izmanto lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, tiesības, uz kurām attiecas zemes īpašuma tiesību vispārīgie noteikumi, jebkuras tiesības izmantot iespēju iegādāties nekustamo īpašumu vai līdzīgas tiesības iegūt nekustamo īpašumu, nekustamā īpašuma lietojumu un tiesības uz mainīgiem vai nemainīgiem maksājumiem kā atlīdzību par derīgo izrakteņu ieguli, dabas atradņu un citu dabas resursu izmantošanu vai tiesībām tos izmantot. Kuģi un gaisa kuģi netiek uzskatīti par nekustamo īpašumu.

3. 1. daļas noteikumi tiek piemēroti attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma tiesas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas jebkādā citā veidā.

4. 1. un 3. daļas noteikumi tiek piemēroti arī attiecībā uz ienākumu no uzņēmuma nekustamā īpašuma, kā arī attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma, ko izmanto neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai.

7. pants

Uzņēmējdarbības peļņa

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, uzņēmuma peļņai var uzlikt nodokļus otrā valstī, bet tikai tai peļņas daļai, ko var attiecināt uz šo pastāvīgo pārstāvniecību.

2. Saskaņā ar 3. daļas noteikumiem, ja Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, katrā Līgumslēdzējā Valstī uz šo pastāvīgo pārstāvniecību attiecināms tāds peļņas apmērs, kādu tā varētu gūt, ja tā būtu nodalīts un atsevišķs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādos pašos vai līdzīgos apstākļos un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.

3. Nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, tiek atļauts atskaitīt izdevumus, kas radušies pastāvīgās pārstāvniecības vajadzībām tās atrašanās valstī vai citur, tajā skaitā operatīvos un vispārējos administratīvos izdevumus. Izdevumos, ko ļauj atskaitīt Līgumslēdzējā Valstī, drīkst ietvert tikai tādus izdevumus, kādi ir atskaitāmi saskaņā ar tās Valsts nacionālajiem normatīvajiem aktiem.

4. Ja Līgumslēdzējā Valstī peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgo pārstāvniecību, nosaka, sadalot uzņēmuma kopīgo peļņu proporcionāli starp tā struktūrvienībām, 2. daļa neaizliedz Līgumslēdzējai Valstij, kā parasti pēc šī principa, noteikt peļņas daļu, kurai uzliek nodokļus; izmantotajai sadales metodei tomēr jābūt tādai, lai rezultāts atbilstu šajā pantā ietvertajiem principiem.

5. Uz pastāvīgo pārstāvniecību netiek attiecināta peļņa tikai tāpēc vien, ka tā ir iegādājusies preces vai izstrādājumus uzņēmuma, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir, vajadzībām.

6. Lai piemērotu iepriekšējo daļu noteikumus, peļņu, ko attiecina uz pastāvīgo pārstāvniecību, katru gadu nosaka ar vienu un to pašu metodi, izņemot, ja ir pietiekams iemesls rīkoties citādi.

7. Ja peļņā ir ietverti citos šīs Konvencijas pantos atsevišķi aplūkotie ienākuma veidi, šī panta noteikumi neietekmē šo citu pantu noteikumus.

8. pants

Kuģniecība un gaisa transports

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma gūtajai peļņai no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē uzliek nodokļus tikai šajā valstī.

2. Šī panta piemērošanai peļņa no kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē ietver peļņu no:

- a) kuģu iznomāšanas, iznomājot tos (uz laiku vai ceļojumam) pilnībā;
- b) neregulāras kuģu iznomāšanas, iznomājot tos bez apkalpes un apgādes.

3. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai no konteineru izmantošanas, uzturēšanas vai nomas (tajā skaitā treileru, baržu un līdzīgu konteineru pārvadāšanas iekārtu), kas tiek izmantoti starptautiskajā satiksmē, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

4. Šī panta noteikumi attiecas arī uz peļņu no piedalīšanās pulā, kopējā uzņēmējdarbībā vai starptautiskās satiksmes transporta aģentūrā.

9. pants

Saistītie uzņēmumi

1. Ja:

- a) Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums tieši vai netieši piedalās otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tam pieder daļa no šī uzņēmuma kapitāla, vai
- b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma un otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tām pieder daļa no šo uzņēmumu kapitāla,

un jebkurā no šiem gadījumiem šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tiem noteikumiem, kuri būtu spēkā starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkura peļņa, ko gūtu viens no uzņēmumiem, bet iepriekšminēto noteikumu ietekmē nav guvis, var tikt iekļauta šī uzņēmuma peļņā, un tai var atbilstoši uzlikt nodokļus.

2. Ja Līgumslēdzēja Valsts iekļauj šīs valsts uzņēmuma peļņā un attiecīgi uzliedz nodokļus tai peļņai, attiecībā uz kuru otrā valstī otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam ir uzlikts nodoklis, un šī iekļautā peļņa ir tāda peļņa, kuru būtu guvis pirmās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, ja attiecības starp šiem diviem uzņēmumiem būtu bijušas tādas, kādas pastāvētu starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad otra valsts veic atbilstošas korekcijas attiecībā uz nodokļa lielumu, kāds tiek uzlikts šai peļņai otrā valstī. Nosakot šīs korekcijas, ņem vērā citus šīs Konvencijas noteikumus un, ja nepieciešams, rīko Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu konsultācijas.

10. pants

Dividendes

1. Dividendēm, ko sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šīm dividendēm var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir sabiedrība, kas izmaksā dividendes, bet, ja šo dividenžu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt:

- a) 0 procentus no dividenžu kopapjoma, ja to patiesā labuma guvējs ir sabiedrība (kas nav personālsabiedrība);
- b) 10 procentus no dividenžu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

Šī daļa neietekmē nodokļu uzlikšanu sabiedrības peļņai, no kuras izmaksā dividendes.

3. Termins “dividendes” šajā pantā nozīmē ienākumu no akcijām vai citām no parādu saistībām neizrietošām tiesībām piedalīties sabiedrības peļņas sadalē, kā arī tādu ienākumu no citām korporatīvajām tiesībām, uz ko saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kuras rezidents ir sabiedrība, kas veic peļņas sadali, attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no akcijām.

4. 1. un 2. daļas noteikumus nepiemēro, ja dividenžu patiesais labuma guvējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir dividendes izmaksājošā sabiedrība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā, atkarībā no apstākļiem, piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

5. Ja sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, gūst peļņu vai ienākumu otrā Līgumslēdzējā Valstī, šī otra valsts nedrīkst nedz uzlikt jebkādus nodokļus šīs sabiedrības izmaksātajām dividendēm, izņemot, ja dividendes tiek izmaksātas otras valsts rezidentam vai ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi šajā otrā valstī, nedz arī uzlikt nodokli sabiedrības nesadalītajai peļņai pat tad, ja izmaksātās dividendes vai nesadalītā peļņa pilnīgi vai daļēji sastāv no otrā valstī gūtās peļņas vai ienākuma.

11. pants

Procenti

1. Procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šiem procentiem var uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tie rodas, bet, ja šo procentu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tad nodoklis nedrīkst pārsniegt:

- a) 0 procentus no procentu kopapjoma, ja procentus izmaksā sabiedrība, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents otras Līgumslēdzējas Valsts rezidenta sabiedrībai (kas nav personālsabiedrība) un tā ir procentu patiesais labuma guvējs;
- b) 10 procentus no procentu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

3. Neatkarīgi no 2. daļas noteikumiem procenti, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī, ja tos gūst un to patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts valdība, politiski administratīvās vienības vai pašvaldības, Centrālā banka vai jebkura finanšu institūcija, kas pilnībā pieder šai valdībai, vai procenti, kas tiek maksāti par Valdības, politiski administratīvo vienību vai pašvaldības garantētiem aizdevumiem, tiek atbrīvoti no nodokļu uzlikšanas pirmajā minētajā Valstī.

4. Šajā pantā termins «procenti» nozīmē ienākumu no jebkāda veida parāda prasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku, un it īpaši ienākumu no valdības vērtspapīriem un ienākumu no obligācijām vai parādzīmēm, tajā skaitā prēmijas un balvas, kas piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm. Termins «procenti» neietver jebkādu ienākumu, kas saskaņā ar 10. panta noteikumiem tiek uzskatīts par dividendēm. Šī panta noteikumu piemērošanai soda naudas, kas saņemtas par laikā neveiktajiem maksājumiem, netiek uzskatītas par procentiem.

5. 1., 2. un 3. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja procentu patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā šie procenti rodas, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un parāda prasības, uz kuru pamata tiek maksāti procenti, ir faktiski saistītas ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

6. Ja procentu maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka procenti rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kura izmaksā procentus, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radušās parādu saistības, par kurām tiek maksāti procenti, un ja šos procentus izmaksā (sedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka šie procenti rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

7. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp procentu maksātāju un procentu patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, procentu summa, kas attiecas uz parāda prasībām, par kurām tā tiek izmaksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties procentu maksātājs un procentu patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šādā gadījumā maksājumu daļai, kas pārsniedz šo summu, nodokļus uzliek atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs Konvencija pārējos noteikumus.

12. pants

Autoratlīdzības

1. Autoratlīdzībai, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un ko izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
2. Tomēr šādai autoratlīdzībai var arī uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tās rodas, bet, ja autoratlīdzības patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt:
  - a) 0 procentus no autoratlīdzības kopapjoma, ja autoratlīdzības izmaksā Līgumslēdzējas Valsts sabiedrība otras Līgumslēdzējas Valsts sabiedrībai (kas nav personālsabiedrība) un ir autoratlīdzības patiesā labuma guvēja;
  - b) 5 procentus no autoratlīdzības kopapjoma visos pārējos gadījumos.
3. Termins “autoratlīdzība” šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, ko saņem kā kompensāciju par jebkuru autortiesību izmantošanu vai par tiesībām izmantot jebkuras autortiesības uz literāru, mākslas vai zinātnisku darbu, arī kinofilmām un filmām vai ierakstiem un citiem attēla vai skaņas reprodukcijas līdzekļiem radio vai televīzijas pārraidēm, uz jebkuru patentu, preču zīmi, dizainu vai paraugu, plānu, slepenu formulu vai procesu, vai par ražošanas, komerciālo vai zinātnisko iekārtu izmantošanu vai par tiesībām tās izmantot, vai par informāciju attiecībā uz ražošanas, komerciālo vai zinātnisko pieredzi.
4. 1. un 2. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja autoratlīdzības patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā rodas autoratlīdzība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek maksāta autoratlīdzība, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.
5. Ja autoratlīdzības maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kas izmaksā autoratlīdzību, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radies pienākums izmaksāt autoratlīdzību, un ja šo autoratlīdzību izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.
6. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp maksātāju un patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, autoratlīdzības summa, kas attiecas uz izmantošanu, tiesībām vai informāciju, par kuru tā tiek maksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties maksātājs un patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šajā gadījumā maksājuma daļai, kas pārsniedz šo summu, tiek uzlikti nodokļi atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs Konvencijas pārējos noteikumus.

13. pants

Īpašuma atsavināšana

1. Ienākumam vai kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot 6. pantā minēto otrā Līgumslēdzējā Valstī esošo nekustamo īpašumu, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
2. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst atsavinot akcijas vai tām pielīdzināmu līdzdalību, kas vairāk nekā 50 procentus no to vērtības tieši vai netieši gūst no otrā Līgumslēdzējā Valstī esoša nekustamā īpašuma, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
3. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot kustamo īpašumu, kas ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, vai atsavinot kustamo īpašumu, kas ir piederīgs Līgumslēdzējas Valsts rezidenta pastāvīgajai bāzei otrā Līgumslēdzējā Valstī, kas izveidota neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai, tajā skaitā

kapitāla pieaugumam no šādas pastāvīgās pārstāvniecības atsavināšanas (atsevišķi vai kopā ar visu uzņēmumu) vai šādas pastāvīgās bāzes atsavināšanas, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

4. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums gūst atsavinot starptautiskajā satiksmē izmantotus kuģus vai gaisa kuģus vai kustamo īpašumu, kas ir piederīgs šādu kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

5. Kapitāla pieaugumam no jebkura tāda īpašuma atsavināšanas, kas nav 1., 2., 3. un 4. daļā minētais īpašums, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir šī īpašuma atsavinātājs.

14. pants

Neatkarīgie individuālie pakalpojumi

1. Līgumslēdzējas Valsts rezidenta – fiziskās personas, ienākumam, kas gūts, sniedzot profesionālus pakalpojumus vai veicot cita veida neatkarīgu darbību, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja šī persona savas darbības vajadzībām izmanto tai regulāri pieejamu pastāvīgo bāzi otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja tiek izmantota šāda pastāvīgā bāze, ienākumam var uzlikt nodokļus otrā Līgumslēdzējā Valstī, bet tikai tik lielā mērā, kādā tas ir attiecināms uz šo pastāvīgo bāzi. Šī panta piemērošanai, ja Līgumslēdzējas Valsts rezidents – fiziskā persona, uzturas otrā Līgumslēdzējā Valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, tiek uzskatīts, ka šī persona izmanto tai regulāri pieejamu pastāvīgo bāzi otrā valstī, un ienākums, kas gūts par otrā valstī veiktajām iepriekšminētajām darbībām, tiek attiecināts uz šo pastāvīgo bāzi.

2. Termins “profesionālie pakalpojumi” īpaši ietver neatkarīgu zinātnisko, literāro, māksliniecisko, izglītojošo vai pedagoģisko darbību, kā arī ārsta, jurista, inženiera, arhitekta, zobārsta un grāmatveža neatkarīgu darbību.

15. pants

Atkarīgie individuālie pakalpojumi

1. Saskaņā ar 16., 18. un 19. panta noteikumiem darba algai, samaksai un citai līdzīga veida atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, ja vien algotais darbs netiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja algotais darbs tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, par to saņemtajai atlīdzībai var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem, atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, kas tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, tiek uzlikti nodokļi tikai pirmajā minētajā valstī, ja:

- a) atlīdzības saņēmējs ir atradies otrā valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā; un
- b) atlīdzību maksā darba devējs, kas nav otras valsts rezidents, vai cita persona tāda darba devēja vārdā; un
- c) atlīdzību neizmaksā (nesedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, ko darba devējs izmanto otrā valstī.

3. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, atlīdzībai, ko saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma starptautiskajā satiksmē izmantota kuģa vai gaisa kuģa, var uzlikt nodokļus tikai šajā valstī, izņemot gadījumu, kad atlīdzību gūst otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, šajā gadījumā tai var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

16. pants

Direktoru atalgojums

Direktoru atalgojumam un citiem līdzīgiem maksājumiem, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā direktoru padomes vai jebkuras citas līdzīgas institūcijas loceklis sabiedrībā, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

17. pants

Mākslinieki un sportisti

1. Neatkarīgi no 14. un 15. panta noteikumiem ienākumam, ko gūst Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā izpildītājmākslinieks, piemēram, teātra, kino, radio vai televīzijas mākslinieks, vai mūziķis, vai arī kā sportists par savu individuālo darbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Ja izpildītājmākslinieka vai sportista ienākums par viņa individuālo darbību attiecīgajā jomā tiek maksāts nevis pašam izpildītājmāksliniekam vai sportistam, bet citai personai, šādam ienākumam neatkarīgi no 7., 14. un 15. panta noteikumiem var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tiek veikta izpildītājmākslinieka vai sportista darbība.

3. 1. un 2. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, ko izpildītājmākslinieks vai sportists guvis par Līgumslēdzējā Valstī veiktu darbību, ja vizīte šajā valstī ir pilnībā vai galvenokārt atbalstīta no vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu vai to politiski administratīvo vienību vai pašvaldību publiskā finansējuma līdzekļiem. Šajā gadījumā ienākumam tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir izpildītājmākslinieks vai sportists.

18. pants

Pensijas

1. Saskaņā ar 19. panta 2. daļas noteikumiem izmaksātajai pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko izmaksā Līgumslēdzējas Valsts rezidentam par iepriekš veikto algoto darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

2. Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem, izmaksātajai pensijai un citiem pabalstiem, gan periodiskiem, gan vienreizējiem maksājumiem, kas tiek izmaksāti saskaņā ar Līgumslēdzējas Valsts sociālās apdrošināšanas normatīvajiem aktiem vai saskaņā ar jebkuru citu Līgumslēdzējas Valsts izveidotu nacionālo sociālās labklājības sistēmu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

19. pants

Valsts dienests

1. a) Darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas nav pensija un ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība par šai valstij vai vienībai vai pašvaldībai sniegtajiem pakalpojumiem, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
b) Tomēr šādam darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja pakalpojumi ir sniegti šajā valstī un šī fiziskā persona ir tāds šīs valsts rezidents, kas:
  - (i) ir šīs valsts piederīgais; vai
  - (ii) nav kļuvis par šīs valsts rezidentu tikai un vienīgi, lai sniegtu šos pakalpojumus.
2. a) Jebkurai pensijai, ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, vai kas tiek izmaksāta no to izveidotajiem fondiem par pakalpojumiem, ko šī persona sniegusi šai valstij vai vienībai vai pašvaldībai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

b) Tomēr šādai pensijai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja šī fiziskā persona ir šīs otras valsts rezidents un valsts piederīgais.

3. 15., 16. un 18. panta noteikumus piemēro darba algai, samaksai, citai līdzīgai atlīdzībai un pensijai, ko izmaksā par pakalpojumiem, kas sniegti saistībā ar Līgumslēdzējas Valsts vai tās politiski administratīvās vienības vai pašvaldības veikto uzņēmējdarbību.

20. pants

Studenti

Maksājumiem, ko uzturēšanās, studiju vai stažēšanās vajadzībām saņem students, māceklis vai stažieris, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kurš pirmajā minētajā valstī ir ieradies vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, šajā valstī netiek uzlikti nodokļi, ja šādi maksājumi ir no avotiem, kas neatrodas šajā valstī.

21. panta

Darbība šelfa zonā

1. Šī panta noteikumus piemēro neatkarīgi no šīs Konvencijas 5. līdz 20. panta noteikumiem.

2. Personas – Līgumslēdzējas Valsts rezidenta darbība, kas saistīta ar otras Līgumslēdzējas Valsts jūras un zemes dziļu un tur esošo dabas resursu pētīšanu un izmantošanu otras Līgumslēdzējas Valsts šelfa zonā, saskaņā ar šī panta 3. un 4. daļas noteikumiem tiks uzskatīta par tādu uzņēmējdarbību, kas veikta otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību.

3. Šī panta 2. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja minētā darbība notiek laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 30 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā. Tomēr šīs daļas vajadzībām:

- a) darbība, ko veic persona, kura ir saistīta ar citu personu, tiks uzskatīta par šīs citas personas veiktu darbību, ja šī darbība pēc būtības ir tāda pati kā tā, ko veic pirmā minētā persona;
- b) persona tiks uzskatīta par saistītu ar citu personu, ja viena no tām tieši vai netieši kontrolē otru, vai arī kāda trešā persona vai trešās personas tieši vai netieši kontrolē abas iepriekš minētās personas.

4. Peļņa, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents par piegāžu vai personāla pārvadāšanu uz vai starp apgabaliem otrā Līgumslēdzējā Valstī, kur notiek ar jūras un zemes dziļu un tur esošo dabas resursu pētīšanu un izmantošanu saistītā darbība, vai arī par velkoņu un citu kuģu pakalpojumiem, kas notiek papildus šai darbībai, tiks aplikta ar nodokļiem tikai pirmajā minētajā valstī.

5. a) Saskaņā ar šīs daļas b) punkta noteikumiem darba alga, atalgojums un cita veida līdzīga atlīdzība, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents par darbu, kas saistīts ar otras Līgumslēdzējas Valsts jūras un zemes dziļu, un tur esošo dabas resursu izpēti un izmantošanu, var tikt aplikta ar nodokļiem šajā otrā Līgumslēdzējā Valstī tik lielā mērā, cik šis darbs ir ticis veikts šīs otras valsts šelfa zonā. Tomēr, šāda samaksa tiek aplikta ar nodokļiem tikai pirmajā minētajā valstī, ja darbs šelfa zonā tiek veikts tāda darba devēja labā, kas nav otras valsts rezidents un ar nosacījumu, ka darbs tiek veikts laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 30 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu ilgā periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā;

- b) darba algas, atalgojums un cita veida līdzīgas atlīdzības, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents par darbu, kas veikts uz kuģa vai gaisa kuģa, kas veic piegādes vai personāla pārvadājumus uz vai starp vietām otrā Līgumslēdzējā Valstī, kur notiek ar jūras un zemes dziļu un tur esošo dabas resursu pētīšanu un izmantošanu saistītā darbība, vai arī par darbu uz velkoņiem vai citiem kuģiem, kas sniedz pakalpojumus papildus iepriekšminētajai darbībai, var tikt apliktas ar nodokļiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir persona, kas veic šādas darbības.

6. Ienākumu, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst atsavinot:

- a) pētīšanas vai izmantošanas tiesības; vai
- b) īpašumu, kas izvietots otrā Līgumslēdzējā Valstī un tiek izmantots saistībā ar otras valsts jūras un zemes dziļu un tur esošo dabas resursu pētīšanu un izmantošanu; vai
- c) akcijas, kuras savu vērtību vai vērtības lielāko daļu tieši vai netieši iegūst no iepriekš minētajām tiesībām vai īpašuma, vai no šīm tiesībām un īpašuma kopā var aplikt ar nodokļiem šajā otrā valstī.

Šajā daļā jēdziens «pētīšanas un izmantošanas tiesības» nozīmē tiesības uz īpašumu, kas var tikt radīts, veicot otras Līgumslēdzējas Valsts jūras un zemes dziļu un tur esošo dabas resursu pētīšanu un izmantošanu, ieskaitot tiesības uz līdzdalību īpašumā vai peļņā, kuru var gūt šis īpašums.

22. pants

Citi ienākumi

1. Citiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumiem, kas nav atrunāti šīs Konvencijas iepriekšējos pantos, neatkarīgi no to rašanās vietas, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

2. 1. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, kas nav ienākums no 6. panta 2. daļā definētā nekustamā īpašuma, ja šī ienākuma saņēmējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tur izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek saņemts šis ienākums, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

23. pants

Nodokļu dubultās uzlikšanas novēršana

1. Kiprā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta sekojoši.

Saskaņā ar Kipras nodokļu normatīvo aktu noteikumiem attiecībā uz ārvalstī samaksāto nodokļu ieskaitu, Kiprā maksājamais nodoklis, kas tiek maksāti par jebkādu ienākuma veidu, kas gūti Latvijā, tiks atļauts samazināt par Latvijā samaksātajiem nodokļiem, kas tiek maksāti saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem un šīs Konvencijas noteikumiem. Tomēr šis nodokļu ieskaits nedrīkst pārsniegt Kipras nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta pirms šī nodokļa ieskaita piemērošanas attiecībā uz šiem ienākuma veidiem.

2. Latvijā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta sekojoši.

Ja Latvijas rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar šo Konvenciju var uzlikt nodokļus Kiprā, tad, ja vien Latvijas nacionālajos normatīvajos aktos netiek paredzēti labvēlīgāki noteikumi, Latvija atļauj samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Kiprā samaksāto ienākuma nodokli.

Šie samazinājumi tomēr nedrīkst pārsniegt tādu ienākuma nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta Latvijā pirms šī samazinājuma piemērošanas un kura ir attiecināma uz ienākumu, kam var uzlikt nodokļus Kiprā.

24. pants

Diskriminācijas nepieļaušana

1. Uz Līgumslēdzējas Valsts piederīgajiem otrā Līgumslēdzējā Valstī netiek attiecināta nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras valsts piederīgajiem. Šis noteikums neatkarīgi no 1. panta noteikumiem attiecas arī uz personām, kuras nav vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. Uz bezvalstniekiem – Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem, nevienā no Līgumslēdzējām Valstīm netiek attiecināta nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtināšākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos attiecas vai var tikt attiecinātas uz attiecīgās valsts piederīgajiem.

3. Nodokļu uzlikšana Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgajai pārstāvniecībai otrā Līgumslēdzējā Valstī nevar būt nelabvēlīgāka nekā nodokļu uzlikšana šīs otras valsts uzņēmumiem, kas veic tādu pašu darbību. Šo noteikumu nedrīkst iztulkot tā, ka tas uzliek Līgumslēdzējai Valstij pienākumu piešķirt otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem jebkādu personisku atvieglojumu, atlaidi un samazinājumu attiecībā uz nodokļu uzlikšanu, kādus šī valsts piešķir tās rezidentiem, ņemot vērā viņu civiltātvokli vai ģimenes saistības.

4. Izņemot gadījumus, kad piemērojami 9. panta 1. daļas, 11. panta 7. daļas vai 12. panta 6. daļas noteikumi, procenti, autoratlīdzības un citi maksājumi, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šī uzņēmuma ar nodokli apliekamo peļņu, ir jāatskaita pēc tādiem pašiem noteikumiem kā tad, ja tie tiktu izmaksāti pirmās minētās valsts rezidentam. Tāpat arī Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma jebkuri parādi otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šāda uzņēmuma apliekamā kapitāla vērtību, ir jāatskaita ar tādiem pašiem noteikumiem kā tad, ja tas attiektos uz pirmās minētās Valsts rezidentu.

5. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumus, kuru kapitāls pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši pieder vienam vai vairākiem otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem vai to pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši kontrolē minētie rezidenti, pirmajā minētajā valstī nevar pakļaut jebkādiem nodokļu uzlikšanai vai jebkādam ar to saistītām prasībām, kas atšķiras no nodokļu uzlikšanas un ar to saistītām prasībām, kādām tiek vai var tikt pakļauti līdzīgi pirmās minētās valsts uzņēmumi, vai kas ir apgrūtināšākas par tām.

6. Šī panta noteikumi neatkarīgi no 2. panta noteikumiem attiecas uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem.

25. pants

Savstarpējās saskaņošanas procedūra

1. Ja persona uzskata, ka vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rīcība attiecībā uz šo personu izraisa vai izraisīs nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šīs Konvencijas noteikumiem, šī persona var, neatkarīgi no šo valstu nacionālajos normatīvajos aktos paredzētajiem tiesiskajiem līdzekļiem, iesniegt sūdzību izskatīšanai tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras rezidents ir šī persona, vai arī, ja sūdzība attiecas uz 24. panta 1. daļu, tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras valsts piederīgais ir šī persona. Sūdzība iesniedzama izskatīšanai triju gadu laikā pēc pirmā paziņojuma par rīcību, kas izraisījusi šīs Konvencijas noteikumiem neatbilstošu nodokļu uzlikšanu.

2. Ja kompetentā iestāde sūdzību uzskata par pamatotu un pati nespēj panākt apmierinošu risinājumu, tā cenšas savstarpēji vienoties ar otras Līgumslēdzējas Valsts kompetento iestādi, lai novērstu šai Konvencijai neatbilstošu nodokļu uzlikšanu. Jebkura šāda panāktā vienošanās ir jāizpilda neatkarīgi no Līgumslēdzēju Valstu nacionālajos normatīvajos aktos noteiktajiem laika ierobežojumiem.

3. Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jācenšas savstarpējas vienošanās ceļā atrisināt jebkurus sarežģījumus vai novērst šaubas, kas var rasties, interpretējot vai piemērojot šo Konvenciju. Tās var arī savstarpēji konsultēties, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu šajā Konvencijā neparedzētos gadījumos.

4. Lai panāktu vienošanos iepriekšējās daļās minētajos jautājumos, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var tieši sazināties viena ar otru, kā arī izmantojot apvienoto komisiju, kas sastāv no tām vai to pārstāvjiem.

26. pants

Informācijas apmaiņa

1. Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jāveic informācijas, kas ir paredzami svarīga šīs Konvencijas noteikumu piemērošanai vai nacionālo normatīvo aktu administrēšanai vai izpildīšanai attiecībā uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem, kas uzlikti Līgumslēdzēju Valstu vai to politiski administratīvo vienību vai pašvaldību labā, ciktāl šāda nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar Konvenciju, apmaiņa. Konvencijas 1. un 2. pants neierobežo informācijas apmaiņu.

2. Jebkura informācija, ko saskaņā ar 1. daļā noteikto, saņem Līgumslēdzēja Valsts, ir jāuzskata par tik pat slepenu kā informācija, kas tiek iegūta saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem un var tikt izpausta tikai tām personām vai varas iestādēm (ieskaitot tiesas un administratīvās iestādes), kas ir iesaistītas 1. daļā minēto nodokļu aprēķināšanā, ieturēšanā, izmeklēšanā vai apelāciju izskatīšanā, vai iepriekšminētā pārraudzību. Šīm personām vai iestādēm šī informācija jāizmanto vienīgi iepriekšminētajos nolūkos. Tās drīkst izpaust šo informāciju atklātās tiesas sēdēs vai tiesas nolēmumos.

3. Nekādā gadījumā 1. un 2. daļas noteikumi nav interpretējami tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

- a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) sniegt informāciju, kas nav pieejama saskaņā ar vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem vai parasti piemērojamo administratīvo praksi;
- c) sniegt informāciju, kas var atklāt jebkuru tirdzniecības, uzņēmējdarbības, rūpniecisko, komerciālo vai profesionālo noslēpumu vai darījuma procesu, vai arī sniegt informāciju, kuras izpaušana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (*ordre public*).

4. Ja Līgumslēdzēja Valsts saskaņā ar šo pantu pieprasa sniegt informāciju, otrai Līgumslēdzējai Valstij ir jāizmanto savi informācijas iegūšanas pasākumi, lai iegūtu pieprasīto informāciju, pat ja tiek uzskatīts, ka pieprasītā informācija otrai valstij nebūtu nepieciešama savām nodokļu uzlikšanas vajadzībām. Iepriekšējā teikumā minētais pienākums ir pakļauts 3. daļas ierobežojumiem, bet nekādā gadījumā šos ierobežojumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļauj atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka tai nav nacionālās intereses attiecībā uz šo informāciju.

5. Nekādā gadījumā 3. daļas noteikumi nav interpretējami tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļautu atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka informācijas turētāja ir banka, cita finanšu institūcija, pārstāvis vai persona, kura darbojas uz pilnvarojuma vai uzticības pamata, vai tādēļ, ka tas saistīts ar īpašumtiesībām otrā personā.

27. pants

Diplomātisko misiju un konsulāro pārstāvniecību personāls

Šīs Konvencijas noteikumi neietekmē diplomātisko misiju vai konsulāro pārstāvniecību personāla fiskālās privilēģijas, kuras tam piemērojamas saskaņā ar starptautisko tiesību vispārējiem noteikumiem vai īpašu nolīgumu noteikumiem.

28. pants

Stāšanās spēkā

1. Līgumslēdzēju Valstu valdības pa diplomātiskajiem kanāliem rakstiski informē viena otru par to, ka ir izpildītas konstitucionālās prasības, lai šī Konvencija stātos spēkā.

2. Šī Konvencija stājas spēkā ar šī panta 1. daļā minētā pēdējā paziņojuma datumu un tās noteikumi abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek piemēroti:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Konvencija stājusies spēkā;

- b) attiecībā uz pārējiem ienākuma nodokļiem – nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Konvencija stājusies spēkā.

29. pants

Darbības izbeigšana

Šī Konvencija ir spēkā uz laiku, kamēr Līgumslēdzēja Valsts tās darbību izbeidz. Katra Līgumslēdzēja Valsts var izbeigt Konvencijas darbību, pa diplomātiskajiem kanāliem iesniedzot rakstisku paziņojumu par izbeigšanu vismaz sešus mēnešus pirms jebkura kalendārā gada beigām. Šajā gadījumā Konvencijas darbība abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek izbeigta:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums;
- b) attiecībā uz pārējiem ienākuma nodokļiem – nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Konvenciju ir parakstījuši.

Sastādīts Briselē divos eksemplāros 2016. gada 24. maijā, katrs latviešu, grieķu un angļu valodā, turklāt visi trīs teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas
valdības vārdā

Kipras Republikas
valdības vārdā

Finanšu ministre
Dana Reizniece - Ozola

Finanšu ministrs
Harris Georgiades

311. 409L/12 Nemateriālā kultūras mantojuma likums

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **kopiena** — personu grupa (šā likuma izpratnē atsevišķos gadījumos arī privātpersona), kam raksturīga kopīgas identitātes izjūta un ko vieno nemateriālais kultūras mantojums un kopīga ieinteresētība to saglabāt un nodot nākamajām paaudzēm;

2) **nemateriālais kultūras mantojums** — Latvijas kultūrvēsturiskā mantojuma daļa, kas atspoguļo Latvijas kultūras tradīcijas un ir no paaudzes paaudzē pārmantotas, apkārtējās vides noteiktas, mijiedarbībā ar vēsturi, dabu un radošo darbību izstrādājušās zināšanas, prasmes, vērtības un rīcības modeļi, tai skaitā mutvārdu tradīcijas un izpausmes, spēles mākslas, paražas, rituāli, svētki, zināšanas par dabu un Visumu, tradicionālās amatniecības prasmes, kā arī ar iepriekš minēto saistītie instrumenti, priekšmeti, artefakti un kultūrtelpas;

3) **nemateriālā kultūras mantojuma elementi** — no paaudzes paaudzē pārmantotas, apkārtējās vides noteiktas, mijiedarbībā ar vēsturi, dabu un radošo darbību izstrādājušās mutvārdu tradīcijas un izpausmes, ieskaitot valodu kā nemateriālā kultūras mantojuma nesēju, spēles mākslas, paražas, rituāli, svētki, zināšanas un paražas, kas saistītas ar dabu un Visumu, tradicionālās amatniecības prasmes, kā arī ar iepriekš minēto saistītie instrumenti, priekšmeti, artefakti un kultūrtelpas, kam piemīt kultūrvēsturiska, mākslinieciska, sociāla, valodiska vai zinātniska vērtība un ko kopiena atzīst par savu kultūras mantojumu un ir apņēmusies saglabāt;

4) **nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšana** — pasākumu kopums, kura mērķis ir nodrošināt nemateriālā kultūras mantojuma ilgtspēju, tai skaitā nemateriālā kultūras mantojuma elementu atklāšana (identificēšana), dokumentēšana, pētniecība, attīstīšana, aizsardzība, popularizēšana, vērtības nostiprināšana, iedzīvināšana, praktizēšana un tālāk nodošana, arī formālās un neformālās izglītības ceļā.

2. pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir saglabāt un nodot nākamajām paaudzēm nemateriālo kultūras mantojumu kā Latvijas kultūras savdabību un daudzveidību apliecināšanai, kas veicina vērtību izpratni, radošumu, attīstību un dzīves kvalitātes uzlabošanu.

3. pants. Likuma uzdevums

Likuma uzdevums ir izveidot institucionāli organizatorisko sistēmu, kas nodrošinātu nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanas mērķtiecīgam atbalstam nepieciešamo vidi un apstākļus, kā arī rosinātu dialogu sabiedrībā.

4. pants. Nacionālais nemateriālā kultūras mantojuma saraksts

(1) Nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanai, jo īpaši tā vērtības nostiprināšanai, atpazīstamības veicināšanai un sabiedrības izglītošanai, izveido Nacionālo nemateriālā kultūras mantojuma sarakstu (turpmāk — Nemateriālā kultūras mantojuma saraksts), kas atspoguļo kultūras daudzveidību, apliecina un veicina cilvēka radošumu, zināšanas un prasmes.

(2) Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā iekļauj nemateriālā kultūras mantojuma elementu, kurš atzīstams par valsts aizsargājamu kultūras mantojumu un kura iekļaušanai ir, cik vien tas iespējams, plašs attiecīgās kopienas atbalsts un līdzdalība.

(3) Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā nemateriālā kultūras mantojuma elementu iekļauj ar tā būtību raksturojošu nosaukumu, kas nepārprotami atšķiras no citu Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā ietvertu nemateriālā kultūras mantojuma elementu nosaukumiem.

(4) Nemateriālā kultūras mantojuma elementa iekļaušanu Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā var pieteikt ikviena attiecīgā nemateriālā kultūras mantojuma elementa saglabāšanā ieinteresēta persona (piemēram, kopiena, nevalstiska organizācija, pašvaldība, cita persona). Pieteikumam pievieno nemateriālā kultūras mantojuma elementa ilgtspējas nodrošināšanai līdz šim veikto un plānoto saglabāšanas pasākumu aprakstu.

(5) Latvijas Nacionālais kultūras centrs ne retāk kā reizi gadā izsludina pieteikumu iesniegšanu nemateriālā kultūras mantojuma elementu iekļaušanai Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā. Latvijas Nacionālais kultūras centrs izvērtē pieteikumus nemateriālā kultūras mantojuma elementu iekļaušanai Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā un ne retāk kā reizi gadā nemateriālā kultūras mantojuma elementus iekļauj Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā. Nemateriālā kultūras mantojuma elements Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā tiek iekļauts, pamatojoties uz Nemateriālā kultūras mantojuma padomes atzinumu.

(6) Ja nemateriālā kultūras mantojuma elements vairs neatbilst šā panta prasībām, Latvijas Nacionālais kultūras centrs to var izslēgt no Nemateriālā kultūras mantojuma saraksta, pamatojoties uz Nemateriālā kultūras mantojuma padomes atzinumu.

5. pants. Latvijas nemateriālā kultūras mantojuma elementu pieteikšana iekļaušanai Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas nemateriālā kultūras mantojuma sarakstos

(1) Nemateriālā kultūras mantojuma elementu atbilstoši Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas (turpmāk — *UNESCO*) Konvencijai par nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu var pieteikt iekļaušanai *UNESCO* Cilvēces nemateriālā kultūras mantojuma reprezentatīvajā sarakstā vai Nemateriālā kultūras mantojuma, kam jānodrošina neatliekama saglabāšana, sarakstā (turpmāk — Konvencijas saraksts).

(2) Nemateriālā kultūras mantojuma elementu var pieteikt iekļaušanai Konvencijas sarakstā, ja tas ir iekļauts Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā atbilstoši šā likuma 4. pantam.

(3) Kopiena, nevalstiska organizācija, pašvaldība vai ikviena cita nemateriālā kultūras mantojuma elementa saglabāšanā ieinteresēta persona ar, cik vien tas iespējams, plašu attiecīgās kopienas atbalstu un līdzdalību var ierosināt nemateriālā kultūras mantojuma elementa pieteikšanu iekļaušanai Konvencijas sarakstā.

(4) Latvijas Nacionālais kultūras centrs sadarbībā ar ierosinātāju, kas sniedz tā rīcībā esošo informāciju un zināšanas, sagatavo pieteikumu nemateriālā kultūras mantojuma elementa iekļaušanai Konvencijas sarakstā atbilstoši *UNESCO* Konvencijai par nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu.

(5) Pieteikumu nemateriālā kultūras mantojuma elementa iekļaušanai Konvencijas sarakstā iesniedz kultūras ministrs, pamatojoties uz Nemateriālā kultūras mantojuma padomes atzinumu.

6. pants. Dziesmu un deju svētku tradīcija Latvijā un tās simbolisms, Suitu kultūrtelpa

(1) Dziesmu un deju svētku tradīcija un simbolisms Latvijā, Igaunijā un Lietuvā ir iekļauts *UNESCO* Cilvēces nemateriālā kultūras mantojuma reprezentatīvajā sarakstā ar nosaukumu “Baltijas Dziesmu un deju svētki”. Ar Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanu un attīstību Latvijā saistītos jautājumus regulē šis likums, Dziesmu un deju svētku likums un *UNESCO* Konvencija par nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu.

(2) Suitu kultūrtelpa ir iekļauta *UNESCO* Nemateriālā kultūras mantojuma, kam jānodrošina neatliekama saglabāšana, sarakstā. Ar Suitu kultūrtelpas saglabāšanu un attīstību saistītos jautājumus regulē šis likums un *UNESCO* Konvencija par nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu.

(3) Uz šā likuma pamata Dziesmu un deju svētku tradīcija un simbolisms Latvijā, kā arī Suitu kultūrtelpa tiek iekļauta Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā.

7. pants. Latviešu folkloras krātuves krājums

(1) Latviešu folkloras krātuves krājums (turpmāk — Krājums) ir nemateriālā kultūras mantojuma daļa ar kultūrvēsturisku un zinātnisku vērtību. Tajā ietilpst nemateriālās kultūras dokumentējumi — rokraksti, dokumenti, audiāli un vizuāli materiāli, kā arī iespieddarbi, kurus kopš 1924. gada centralizēti krāj, saglabā un papildina Latviešu folkloras krātuve. Latviešu folkloras krātuve ir Latvijas Universitātes Literatūras, folkloras un mākslas institūta struktūrvienība.

(2) Dainu skapis ir Krišjāņa Barona sakrāta un sistematizēta unikāla latviešu tautasdziesmu kartotēka tai īpaši izgatavotā un pielāgotā veidolā. Dainu skapis ir Krājuma sastāvdaļa. Dainu skapis ir iekļauts pasaules dokumentārā mantojuma saglabāšanai veltītās UNESCO programmas “Pasaules atmiņa” starptautiskajā reģistrā.

(3) Krājums ir nedalāms valsts īpašums un izvietots Latvijas Nacionālajā bibliotēkā. Krājuma uzturēšanu, saglabāšanu, izmantošanu un pieejamību sabiedrībai nodrošina Latvijas Universitātes Literatūras, folkloras un mākslas institūts.

(4) Krājuma atrašanos Latvijas Nacionālajā bibliotēkā, tā uzturēšanu, saglabāšanu un pieejamību sabiedrībai nodrošina no valsts budžeta.

8. pants. Kopienu līdzdalība nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanā

(1) Kopiena rūpējas par sava nemateriālā kultūras mantojuma ilgtspējas nodrošināšanu, tai skaitā piedalās valsts pārvaldes, arī pašvaldību, institūciju īstenotos juridiskos, tehniskos, organizatoriskos, administratīvos un finansiālos pasākumos, jo īpaši:

- 1) nemateriālā kultūras mantojuma attīstības plānošanas dokumentu un normatīvo aktu projektu izstrādē;
- 2) iekļaušanai Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā un Konvencijas sarakstā nepieciešamo pieteikumu sagatavošanā;
- 3) ar nemateriālo kultūras mantojumu saistīto izglītības programmu veidošanā un īstenošanā.

(2) Kopienai ir tiesības izmantot un nodot tālāk savu nemateriālo kultūras mantojumu, jo īpaši tiesības:

- 1) uz nemateriālā kultūras mantojuma elementa nosaukumu;
- 2) uz atsauci uz nemateriālā kultūras mantojuma elementu un tā nosaukumu, ja tas tiek izmantots saimnieciskā un cita veida darbībā;
- 3) uz informāciju par savu nemateriālā kultūras mantojuma elementu.

(3) Kopienai ir tiesības nepieņemt līdzdalībai citu personu (arī valsts pārvaldes, tai skaitā pašvaldību, institūciju) īstenotajos nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanas pasākumos.

9. pants. Nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanas plānošana un finansēšana

(1) Lai valsts pārvaldes, arī pašvaldību, institūciju rīcība būtu saskaņota un pieejamie resursi tiktu izmantoti koordinēti un mērķtiecīgi, Ministru kabinets apstiprina Nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanas un attīstības plānu (turpmāk — Plāns).

(2) Plāns ir nacionālā līmeņa vidēja termiņa attīstības plānošanas dokuments, kas uz septiņiem gadiem nosaka valsts mērķus nemateriālā kultūras mantojuma ilgtspējas nodrošināšanā, paredzot juridiskus, administratīvus, organizatoriskus pasākumus, kā arī to finansiālu nodrošinājumu, tai skaitā:

- 1) Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā iekļauto elementu saglabāšanai, jo īpaši Konvencijas sarakstā iekļauto elementu ilgtspējas atbalstīšanai;

- 2) nemateriālā kultūras mantojuma atklāšanai (identificēšanai), dokumentēšanai un pētniecībai;
- 3) nemateriālā kultūras mantojuma iedzīvināšanai, vērtības nostiprināšanai, attīstīšanai un popularizēšanai;
- 4) ar nemateriālo kultūras mantojumu saistīto tematu iekļaušanai formālās un neformālās izglītības programmu saturā, arī attiecīgu speciālistu un pedagogu sagatavošanai un attiecīgo kopienu iesaistei izglītības programmu veidošanā un īstenošanā;
- 5) cita veida administratīva, tehniska, organizatoriska, juridiska, metodiska un finansiāla atbalsta sniegšanai kopienām un citām nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanā iesaistītām institūcijām un personām.

(3) Kultūras ministrija nodrošina Plāna izstrādi sadarbībā ar nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanā iesaistītajām valsts pārvaldes, arī pašvaldību, institūcijām un citām ieinteresētajām personām.

(4) Finansējumu Plāna īstenošanai paredz ikgadējā valsts budžeta likumā.

(5) Pašvaldības savās attīstības programmās nosaka juridiskus, tehniskus, organizatoriskus, administratīvus un finansiālus pasākumus nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanas atbalstam.

10. pants. Personu tiesības uz Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu

Juridiskajām un fiziskajām personām Valsts kultūrkapitāla fonda likumā noteiktajā kārtībā ir tiesības pretendēt uz finansējumu tādu kultūras projektu īstenošanai, kas attiecas uz:

- 1) Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā iekļauta nemateriālā kultūras mantojuma elementa atklāšanu (identificēšanu), dokumentēšanu, pētniecību, attīstīšanu, aizsardzību, popularizēšanu, vērtības nostiprināšanu, iedzīvināšanu, praktizēšanu un tālāknodešanu;
- 2) nemateriālā kultūras mantojuma elementa iekļaušanai Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā nepieciešamā pieteikuma sagatavošanu.

11. pants. Nemateriālā kultūras mantojuma padome

(1) Nemateriālā kultūras mantojuma padome ir konsultatīva institūcija, kuras darbības mērķis ir veicināt nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanā iesaistīto personu sadarbību un nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanas jautājumu kompetentu izvērtēšanu.

(2) Nemateriālā kultūras mantojuma padomes uzdevums ir sniegt atzinumus kultūras ministram un Latvijas Nacionālajam kultūras centram par pieteikumiem nemateriālā kultūras mantojuma elementu iekļaušanai Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā un ierosinājumiem pieteikt nemateriālā kultūras mantojuma elementus iekļaušanai Konvencijas sarakstos, kā arī par Plānu un normatīvo aktu projektiem nemateriālā kultūras mantojuma jomā. Nemateriālā kultūras mantojuma padomei ir tiesības sniegt atzinumus citām personām arī citos nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanas jautājumos.

(3) Nemateriālā kultūras mantojuma padomes sastāvā ir:

- 1) pieci nemateriālā kultūras mantojuma jomas speciālisti, kurus deleģē Kultūras ministrija, Izglītības un zinātnes ministrija, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, UNESCO Latvijas Nacionālā komisija un Latvijas Pašvaldību savienība;
- 2) četri kultūras ministra uzaicināti zinātnieki vai augstskolu akadēmiskā personāla pārstāvji, kuru zinātniskā vai akadēmiskā darbība ir saistīta ar nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu;

- 3) pieci kultūras ministra uzaicināti pārstāvji no nevalstiskajām organizācijām, kuru darbības mērķis saistīts ar nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu un kuras darbojas Kurzemē, Latgalē, Vidzemē, Zemgalē un Rīgā.

(4) Nemateriālā kultūras mantojuma padomes nolikumu un sastāvu apstiprina kultūras ministrs. Nemateriālā kultūras mantojuma padomes darbības nepārtrauktības, pēctecības un daudzpusības nodrošināšanai šā panta trešās daļas 1. un 2. punktā minēto Nemateriālā kultūras mantojuma padomes locekļu pilnvaras apstiprina uz pieciem gadiem, savukārt 3. punktā minēto Nemateriālā kultūras mantojuma padomes locekļu pilnvaras — uz trim gadiem.

(5) Nemateriālā kultūras mantojuma padomes darbu vada Nemateriālā kultūras mantojuma padomes priekšsēdētājs, kuru no sava vidus ievēlē Nemateriālā kultūras mantojuma padomes locekļi un kura pilnvaru laiks ir trīs gadi.

12. pants. Latvijas Nacionālais kultūras centrs

(1) Latvijas Nacionālā kultūras centra uzdevums ir īstenot valsts politiku nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanā, jo īpaši:

- 1) koordinēt Plāna izstrādi un izpildi;
- 2) uzturēt un aktualizēt Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstu, tai skaitā nodrošinot pieteikumu izvērtēšanu;
- 3) nodrošināt, ka saskaņā ar *UNESCO* Konvenciju par nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu tiek izvērtēti ierosinājumi pieteikt nemateriālā kultūras mantojuma elementus iekļaušanai Konvencijas sarakstos;
- 4) nodrošināt Nemateriālā kultūras mantojuma saraksta publiskumu un ar nemateriālo kultūras mantojumu saistītas informācijas pieejamību sabiedrībai;
- 5) sniegt konsultatīvu un metodisku atbalstu nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanā iesaistītajām valsts pārvaldes, arī pašvaldību, institūcijām un citām ieinteresētajām personām un sadarboties ar tām;
- 6) organizatoriski un materiāltehniski nodrošināt Nemateriālā kultūras mantojuma padomes darbību.

(2) Latvijas Nacionālais kultūras centrs ir tiesīgs veikt juridiskus, tehniskus, organizatoriskus, administratīvus, metodiskus un finansiālus pasākumus nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanai, tai skaitā popularizējot personu darbību un ieguldījumu nemateriālā kultūras mantojuma ilgtspējā.

Pārejas noteikumi

1. Kultūras ministrija izveido Nemateriālā kultūras mantojuma padomi ne vēlāk kā līdz 2017. gada 28. februārim.

2. Latvijas Nacionālais kultūras centrs ne vēlāk kā līdz 2017. gada 10. janvārim izsludina pieteikumu iesniegšanu nemateriālā kultūras mantojuma elementu iekļaušanai Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā, nodrošinot pieteikumu izvērtēšanu un nemateriālā kultūras mantojuma elementu iekļaušanu Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā ne vēlāk kā līdz 2018. gada 30. jūnijam.

3. Kultūras ministrija Nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanas un attīstības plānu iesniedz apstiprināšanai Ministru kabinetam ne vēlāk kā līdz 2018. gada 30. jūnijam.

Likums stājas spēkā 2016. gada 1. decembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 29. septembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 20. oktobrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 20.10.2016., Nr. 204.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

312. 410L/12 Grozījumi Karatiesu likumā

Izdarīt Karatiesu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 8. nr.; 2008, 12. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 3. panta 2. punkta “a” apakšpunktā vārdus “militāro darbinieku” un “ē” apakšpunktu.

2. Izteikt 9. pantu šādā redakcijā:

“9. pants. Advokātu norīkošana darbam karatiesās

(1) Latvijas Zvērinātu advokātu padome sadarbībā ar Aizsardzības ministriju no advokātu vidus sagatavo kvalificētus advokātus darbam ar karatiesām piekritīgām lietām. Advokātu apmācība notiek saskaņā ar Aizsardzības ministrijas un Tieslietu ministrijas izstrādāto programmu, izmantojot Latvijas Nacionālās aizsardzības akadēmijas materiāltehnisko bāzi.

(2) Latvijas Zvērinātu advokātu padome izveido un uztur to advokātu reģistru, kuri pēc tam, kad paziņots tieslietu ministra rīkojums par karatiesu darbības uzsākšanu, veic advokātu funkcijas karatiesām piekritīgās lietās.”

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 6. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 20. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.10.2016., Nr. 204.

313. 411L/12 Grozījumi Šķirējtiesu likumā

Izdarīt Šķirējtiesu likumā (Latvijas Vēstnesis, 2014, 194. nr.) šādus grozījumus:

1. 4. pantā:

aizstāt otrās daļas 2. punktā vārdu “vieta” ar vārdu “kārtība”;

aizstāt otrās daļas 6. punktā vārdus “adrese, tālruņa numurs, e-pasta adrese” ar vārdiem “atrašanās vietas adrese, tālruņa numurs, e-pasta adrese”;

papildināt pantu ar trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs iesniedz Uzņēmumu reģistram nekustamā īpašuma (ēkas vai dzīvokļa īpašuma) īpašnieka izsniegtu piekrišanu šķirējtiesas atrašanās vietas adreses reģistrācijai attiecīgajā ēkā vai dzīvokļa īpašumā. Piekrišanā norāda nekustamā īpašuma adresi, kadastra numuru, kadastra apzīmējumu (ja nekustamais īpašums sastāv no vairākām ēkām) un īpašnieka vārdu, uzvārdu un personas kodu (ja personai nav personas koda, — dzimšanas datumu, personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un institūciju, kas dokumentu izdevusi) vai nosaukumu (firmu) un reģistrācijas numuru. Piekrišana nav jāiesniedz, ja šķirējtiesas atrašanās vietas adrese tiek reģistrēta šķirējtiesas dibinātājam piederošās telpās.

(4) Pastāvīgajai šķirējtiesai adresētie dokumenti nosūtāmi uz tās atrašanās vietas adresi.”

2. 8. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 2.¹ punktu šādā redakcijā:

“2¹) interneta mājaslapas adresi;”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs sastāda pastāvīgās šķirējtiesas šķirējtiesnešu sarakstu, kurā iekļauj ne mazāk kā 10 šķirējtiesnešus.”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Pastāvīgās šķirējtiesas šķirējtiesnešu sarakstā norāda katra tajā iekļautā šķirējtiesneša vārdu, uzvārdu un personas kodu (ja personai nav personas koda, — dzimšanas datumu, personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un institūciju, kas dokumentu izdevusi). Šķirējtiesneša personas kods (ja personai nav personas koda, — dzimšanas datums, personu apliecinoša dokumenta numurs un izdošanas datums, valsts un institūcija, kas dokumentu izdevusi) nav publiski pieejama informācija.”;

izslēgt trešajā daļā vārdus “šķirējtiesnešu sarakstu”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja pastāvīgās šķirējtiesas reglamentā izdarīti grozījumi, pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs Uzņēmumu reģistram ne vēlāk kā septiņu dienu laikā pēc grozījumu izdarīšanas iesniedz precizēto reglamentu.”;

papildināt pantu ar 5.¹ daļu šādā redakcijā:

“(5¹) Ja grozījumi izdarīti pastāvīgās šķirējtiesas šķirējtiesnešu sarakstā, pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs Uzņēmumu reģistram iesniedz pieteikumu par izmaiņām šķirējtiesu reģistra ierakstos. Ja šķirējtiesas sarakstā iekļauts jauns šķirējtiesnesis, pieteikumam pievieno apliecinājumu tam, ka minētais šķirējtiesnesis atbilst šā likuma 14. panta otrās un ceturtais daļas prasībām un uz viņu nav attiecināmi šā likuma 15. pantā noteiktie ierobežojumi, kā arī dokumentus, kas pamato šķirējtiesneša kvalifikāciju.”;

izteikt sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs reizi gadā līdz 1. martam Uzņēmumu reģistram iesniedz apliecinājumu tam, ka pastāvīgā šķirējtiesa un tās šķirējtiesnešu saraksts atbilst šā likuma 4. panta prasībām.”

3. 9. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“**9. pants. Šķirējtiesas uzraudzība un darbības izbeigšanas pamati**”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Uzņēmumu reģistrs uzrauga pastāvīgās šķirējtiesas atbilstību šā likuma 2. panta otrās daļas, 4. panta pirmās daļas 3. punkta, otrās un ceturtās daļas, 7. un 8. panta un 14. panta pirmās, otrās, trešās un 4.² daļas prasībām.”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Uzņēmumu reģistrs pieņem lēmumu par pastāvīgās šķirējtiesas izslēgšanu no šķirējtiesu reģistra, ja:

- 1) pastāvīgā šķirējtiesa neatbilst kādai no šā likuma 2. panta otrajā daļā, 4. panta pirmās daļas 3. punktā un otrajā daļā noteiktajām prasībām;
- 2) pastāvīgā šķirējtiesa nav sasniedzama tās norādītajā atrašanās vietā;
- 3) pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs nav iesniedzis šā likuma 8. panta sestajā daļā minēto apliecinājumu vai ir sniedzis nepatiesu informāciju;
- 4) nav ievērota šā likuma 14. panta ceturtās daļas prasība;
- 5) pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs nav izpildījis šā likuma 14. panta 4.² daļas prasību.”

4. Papildināt 14. pantu ar 4.¹ un 4.² daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Šķirējtiesnesis var jebkurā laikā atsaukt savu piekrišanu būt iekļautam pastāvīgās šķirējtiesas šķirējtiesnešu sarakstā, par to rakstveidā paziņojot pastāvīgajai šķirējtiesai.

(4²) Pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs 14 dienu laikā pēc šā panta 4.¹ daļā minētā paziņojuma saņemšanas izdara grozījumus pastāvīgās šķirējtiesas šķirējtiesnešu sarakstā un par tiem paziņo Uzņēmumu reģistram šajā likumā noteiktajā kārtībā.”

5. Papildināt pārejas noteikumus ar 8., 9., 10., 11. un 12. punktu šādā redakcijā:

“8. Šķirējtiesu reģistrā reģistrētās pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs līdz 2017. gada 1. martam iesniedz Uzņēmumu reģistram nekustamā īpašuma īpašnieka piekrišanu, kas minēta šā likuma 4. panta trešajā daļā, nepieciešamo reglamenta grozījumu tekstu, kā arī pilnu reglamenta tekstu jaunā reakcijā, kas atbilst šā likuma 8. panta pirmās un ceturtās daļas prasībām, pastāvīgās šķirējtiesas šķirējtiesnešu sarakstu, kas atbilst šā likuma 8. panta 2.¹ daļas prasībām, un apliecinājumu, kas atbilst šā likuma 8. panta sestās daļas prasībām.

9. Ja pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs šo pārejas noteikumu 8. punktā noteiktajā termiņā nav iesniedzis minētos dokumentus, Uzņēmumu reģistrs līdz 2017. gada 1. jūnijam lemj par pastāvīgās šķirējtiesas izslēgšanu no šķirējtiesu reģistra.

10. Grozījumi šā likuma 8. panta otrajā, trešajā un piektajā daļā, kā arī grozījums par panta papildināšanu ar 5.¹ daļu stājas spēkā 2017. gada 1. martā.

11. Šķirējtiesu reģistrā reģistrētās pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs līdz 2017. gada 1. jūnijam iesniedz Uzņēmumu reģistram pieteikumu par grozījumu izdarīšanu šķirējtiesu reģistrā, nodrošinot šķirējtiesas atbilstību šā likuma 8. panta otrajai daļai, kas stāsies spēkā 2017. gada 1. martā.

12. Ja pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs šo pārejas noteikumu 11. punktā noteiktajā termiņā nav iesniedzis paredzētos dokumentus, Uzņēmumu reģistrs līdz 2017. gada 1. septembrim lemj par pastāvīgās šķirējtiesas izslēgšanu no šķirējtiesu reģistra.”

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 6. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 20. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.10.2016., Nr. 204.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

314. 412L/12 Grozījumi likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu”

Izdarīt likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1993, 34. nr.; 1995, 23., 24. nr.; 1997, 4. nr.; 1998, 2., 15. nr.; 1999, 22. nr.; 2001, 15., 23. nr.; 2002, 16. nr.; 2003, 6., 8. nr.; 2005, 14. nr.; 2006, 22. nr.; 2008, 14., 24. nr.; 2009, 2., 15., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 199. nr.; 2010, 99. nr.; 2011, 85. nr.; 2012, 50., 108., 203. nr.; 2013, 232. nr.; 2014, 189., 214., 257. nr.; 2015, 124. nr.; 2016, 119. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 4. panta otro daļu ar 18.¹ punktu šādā redakcijā:

“18¹) pilnvaro Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņus normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos izskatīt iesniegumus par valsts budžetā pārmaksāto vai nepareizi iemaksāto naudas soda summu atmaksu un atmaksāt valsts budžetā pārmaksāto vai nepareizi iemaksāto naudas soda summu;”

2. Papildināt pārejas noteikumus ar 37. punktu šādā redakcijā:

“37. Šā likuma 4. panta otrās daļas 18.¹ punkts stājas spēkā vienlaikus ar atbilstošiem grozījumiem Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā.”

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 29. septembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 20. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.10.2016., Nr. 204.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

315. 413L/12 Par Protokolu par Melnkalnes pievienošanas Ziemeļatlantijas līgumam

1. pants. 2016. gada 19. maijā Briselē parakstītais Protokols par Melnkalnes pievienošanas Ziemeļatlantijas līgumam (turpmāk — Protokols) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Protokolā paredzēto saistību izpildi koordinē Ārlietu ministrija.

3. pants. Protokols stājas spēkā tā 2. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Protokols angļu un franču valodā un tā tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 6. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 20. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.10.2016., Nr. 204.

Protokols par Melnkalnes pievienošanu Ziemeļatlantijas līgumam

1949. gada 4. aprīlī Vašingtonā parakstītā Ziemeļatlantijas līguma līgumslēdzējas puses, būdamas pārliecinātas, ka Melnkalnei pievienojoties līgumam, pastiprināsies drošība Ziemeļatlantijas reģionā,

vienojas par sekojošo:

1. pants

Stājoties spēkā šim protokolam, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas Ģenerālsēkretārs visu līgumslēdzēju pušu vārdā nodod Melnkalnes valdībai uzaicinājumu pievienoties Ziemeļatlantijas līgumam. Saskaņā ar Ziemeļatlantijas līguma 10. pantu Melnkalne kļūst par līgumslēdzēju pusi tajā datumā, kad tā nodod pievienošanās līgumu Amerikas Savienoto Valstu valdībai.

2. pants

Šis protokols stājas spēkā, kad katra Ziemeļatlantijas līgumslēdzēja puse ir paziņojusi par savu piekrišanu Amerikas Savienoto Valstu valdībai. Amerikas Savienoto Valstu valdība informē visas Ziemeļatlantijas līgumslēdzējas puses par katra šāda paziņojuma saņemšanas datumu un par šī protokola spēkā stāšanās datumu.

3. pants

Šis protokols, kura teksts angļu un franču valodā ir vienlīdz autentisks, glabājas Amerikas Savienoto Valstu valdības arhīvā. Pienācīgā kārtībā apstiprinātas kopijas Amerikas Savienoto Valstu valdība nodod visu Ziemeļatlantijas līgumslēdzēju pušu valdībām.

To apliecinot, šo Protokolu ir parakstījuši pilnvarotie pārstāvji.

Parakstīts Briselē, 2016. gada 19. maijā

316. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 13. oktobra sēdē atsaukusi deputātu **Jāni Dombравu** no Saeimas Ārlietu komisijas un ievēlējusi viņu Saeimas Valsts pārvaldes un pašvaldības komisijā.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2016. gada 13. oktobrī

317. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 13. oktobra sēdē atsaukusi deputātu **Ritvaru Jansonu** no Saeimas Valsts pārvaldes un pašvaldības komisijas un ievēlējusi viņu Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijā.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2016. gada 13. oktobrī

318. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 13. oktobra sēdē atsaukusi deputāti **Inesi Laizāni** no Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas un ievēlējusi viņu Saeimas Ārlietu komisijā.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2016. gada 13. oktobrī